

Čeladenský zpravodaj

červen 2021

Čeladná si i v covidovém režimu připomněla

OBĚTI 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Fotoreportáž na str. 5

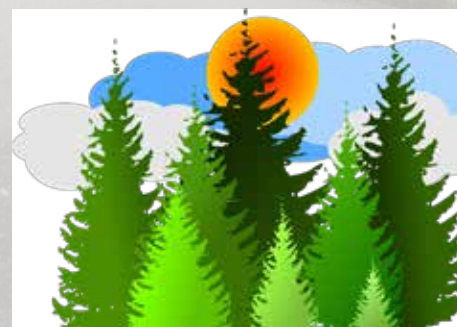
4 Nebezpečné kameny

Výzva obce pro vlastníky nemovitostí:
Udělejte si pořádek kolem cest!

6-8 Čeladenský tanečník

Rozhovor s Jakubem Zímou nejen o tom,
jak se z kluka z Čeladné stane „hvězda“

36 Soutěž pro děti

Předprázdninová výtvarná soutěž pro
kluky a holky „Naše lesy za 100 let“

TENTOKRÁT OPĚT O POŘÁDKU

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, tak nám pomalu ožívá naše náměstí a sluníčko, byť ještě zubaté, již pomáhá zaplňovat kavárničky a jejich předzahrádky. Konečně jsme se dočkali rozvolňování, děti směřují do škol a zdá se, že se život pomalu může dostávat do normálu.

Spousta odborníků, kteří nenesou za nic odpovědnost, snad jen, že nás neustále za něco kritizují, sice s rozvolňováním nesouhlasí, ale nic převratného nenavrhují. Nechci to zlehčovat, omlouvám se všem, kteří při této pandemii přišli o někoho ze svých blízkých, ale máme svůj rozum a ten bychom měli využívat a ne jen přebírat bezhlavě myšlenky od těch, o kterých před více než rokem nikdo nevěděl a neslyšel, maximálně jen kolektivy ve kterých pracovali.

PODĚKOVÁNÍ OBVOĐÁKOVI

Chtěl bych prostřednictvím zpravodaje poděkovat ambulanci všeobecného praktického lékaře – Obvodák z Čeladné s.r.o. v čele s paní doktorkou MUDr. Lucii Navrátilovou, sestrami Ireně Fáberové, Jarce Toflové a paní Kateřině Balcarové nejen za nasazení při očkování občanů naší obce, ale za celou tu neskutečně vyčerpávací práci pro naše občany po dobu pandemie COVID 19, a taky za vypořádání v očkovacích centrech ve Frýdku-Místku.

DŮSTOJNÁ PIETA

V květnu jsme si připomněli nejen osvobození naší obce, ale i oběti této nejkrvavější války v dějinách lidstva. V poněkud uplakaném počasí jsme s paní místostarostkou, radními a přáteli z Opavska v čele s paní Miroslavou Kaštovskou, rozenou Tkáčovou, uctili památku obětí hymnami českou a slovenskou, kterou na úvod pietního aktu zahrálo duo Jindřich Michna starší a Šimon Michna junior, a položením věnců u Památníku Partyzánů.

Paní místostarostka Golová svým projevem vyzdvihla nezměrné lidské utrpení a oběti války a paní Kaštovská jako přírodní účastník této doby zavzpomínala na těžký život a utrpení nejen partyzánů, ale

všech lidí na Podolankách i v samotné Čeladné. Na závěr jsme těmto obětem věnovali motlitbu, pronesenou duchovním správcem naší farnosti Mariuszem Roszewským.

Věřím, že jste v květnu ve svých rodinách poděkovali maminkám a babičkám za jejich obětavou práci u příležitosti jejich svátku – Dne matek.

AKTUÁLNĚ K INVESTICÍM

Obec Čeladná připravuje výběrové řízení na rekonstrukci veřejného osvětlení. Získali jsme sice dotaci ve výši 2 milióny korun, ale budeme zvažovat, zda ji využijeme, a to nejen z důvodu administrace či doby udržitelnosti tohoto projektu, ale především proto, že náklady na rekonstrukci veřejného osvětlení, jehož některé části jsou z roku 1957, násobně přesahují výši této dotace.

Co se týče chodníku směr Podolanky, podařilo se uzavřít dohodu s některými vlastníky pozemků. Nicméně do podzimu, než budou definitivně uzavřeny pozemkové úpravy, nebudeme na této akci vyvíjet přílišnou aktivitu, protože budou již projektované úseky s novými parcelními čísly, což významně usnadní práci nejen nám, ale také občanům, kteří nemusejí na několikrát podepisovat smlouvy o smlouvách budoucích.

Obec také připravuje projekt na rozšíření parkovacích míst za poštou, ale i úpravu prostor před poštou až k pekařství Boček. Nicméně – nechci se vymlouvat ani na dobu COVIDOVOU, ani na projektanty, ale zkrátka ještě na tuto akci nemáme stavební povolení. Přestože větru, dešti, sněhu neporučíme, bylo se správou obecního majetku dohodnuto, že tento prostor v květnu, maximálně do půli června provizorně vyspravíme a také posbíráme posypový materiál z místních komunikací po zimní údržbě.

Rozumím nedočkavosti některých občanů, ale věřte, že nemáme založené ruce v klíně. Prostor od komunikace u Bočka přes propadlý asfalt u autobusové zastávky, kolem hotelu a kolem pošty nám opravdu dobrou reklamu nedělal a koneckonců v průběhu června bude vypsáno řízení na pronájem hotelu, takže i když jsem příznivcem dělat věci tak, aby se na ně pak nemuselo léta šahat, přece jen urputnost pánů ze správy majetku nečekat na vydání stavebního povolení

rozhodla, že do doby, než bude stavební povolení v právní moci, bude tento úsek provizorně „zalátán“. Omlouvám se a děkuji za Vaši trpělivost.

Vzhledem k tomu, že se množí případy, kdy si kontejnery na směsný odpad stavebníci zaměňují s jejich povinností mít při rekonstrukci vlastní kontejner, a do kontejnerů na komunální odpad neváhají nasypat až povrch suť, skelnou vatu, okna či dveře, jsou rozmisťovány kamery, které poslouží nejen k udílení významné pokuty za nedovolené nakládání s odpady, ale tyto výtečníky představíme také v televizi na náměstí.

TRADIČNÍ TÉMA: ODPADY

V souvislosti s odpady bude obec zkulturnovat jednotlivá stanoviště pro sběrné nádoby a doufáme, že odpady budou dávat občané do kontejnerů a ne je odkládat na zem ke kontejnerům. Mnozí z nás se neobtěžují kontejner obejít, ano je snadnější to jen z auta vyhodit a pak se všichni díváme na nepořádek. A mnohdy ti, kteří takto konají, ještě píšou na obec, jaký je to kolem kontejnerů s prominutím bordel. Opět apelují na Vás, občany: Co se dá zmačkat, tak zmačkněte a teprve poté vložte do kontejneru. Jde zejména o plasty nebo papírové krabice, abychom na skládky nevozili vzduch, protože samotné uložení na skládce je násobně levnější než doprava. Děkuji, že se to naučíte, protože nikdo z nás nechce, abychom platili ještě více, než vlastní hloupostí platíme dnes.

LOUČENÍ S DEVĚTÁKY

Koncem června se rozloučíme s našimi devěťáky a popřejeme jim mnoho štěstí a úspěchů na cestě k dospělosti. Máte to o to složitější, že jste museli závěr své povinné školní docházky absolvovat v tomto období pandemie, kde pravá víc než kdy jindy nevěděla, co dělá levá. Ale my Vám věříme, že se i s těmito obtížemi vyrovnáte a my na Vás budeme hrdí a budeme se těšit, že se do své obce budete rádi vracet a předáte jí vše, co jste se ve světě naučili.

POUŤ BUDE!

Rádi bychom také počátkem měsíce července, konkrétně 3.-4. července, pozvali nejen naše děti, ale i jejich rodiče na pouťové radovánky, jako náhradu za tradiční květnovou pouť.

Měsíc červen v sobě ukrývá spoustu významných dnů a některé je dobré si připomenout.

Již 1. června oslavíme **Mezinárodní den dětí**. Je to svátek určený sice všem dětem, ale je to také svátek našich rodin jako jedinečného a ničím nenahraditelného společenství. Zejména v dnešní době, kdy určitá skupina lidí slovo rodina nepovažuje za správně poplatné dnešní zvrácené době, bychom měli naopak ukázat, že je to především o rodině a jejich dětech.

14. června si připomeneme **Světový den dárců krve**. Čím dál více je třeba si vážit těch, kteří darují svoji krev ke každodenní záchraně životů po celém světě.

17. červen je dnem vyhlášení „boje“ proti rozšiřování pouští a boje proti suchu, který je zároveň také bojem proti hladu.

21. června je **Evropský den hudby**, který vznikl na popud bývalého francouzského ministra kultury Jacka Langa roku 1981. Jedná se o celoevropsky uznávaný den, který je zasvěcen hudbě a všem, kteří se jí věnují. Samozřejmě se v tento den konají různorodé kulturní akce, které jsou s hudbou spojené. COVIDOVÁ doba kultury, ale i jiným odvětvím nepřála, a proto naskytne-li se Vám příležitost, podpořte naše hudebníky a umělce.

26. června si připomeneme **Mezinárodní den boje proti drogám a nezákonnému obchodování s nimi**. Tento den vznikl na podnět valného shromáždění OSN. S drogami se obchoduje po celém světě, lidé se stávají drogově závislími a bohužel nestávají se závislími jen dospělí, ale i děti. V tento den bychom si měli připomenout, jak se proti těmto problémům bránit. Konají se různé akce, kde se lidé dozví, co s nimi drogy dělají, například i semináře ve školách.

Vážení spoluobčané, dovolte mi popřát všem pohodový a klidný měsíc červen. Těm, kteří jste již nedočkaví (není se Vám co divit) a již vyrážíte na dovolenou, přeji zasloužený odpočinek i hezké zážitky a hlavně šťastný návrat do Vašich domovů.

Pool *falva*

Je to na každém z nás aneb Pouze vyhláška o ochraně pořádku v obci spokojenost nezajistí

Vážení spoluobčané, ačkoliv počasí a teploty, které panují, tomu zatím nenasvědčují, blíží se letní a tím i turistická sezóna. A protože opakování je matka moudrosti, není na škodu si připomenout některé zásady, které je vhodné dodržovat, činnosti, které je příhodné konat, ale i takové chování, kterého je nejlépe se zdržet. Proč? Protože jsme přesvědčeni, že ve výsledku všichni sledujeme jeden zásadní cíl: žít zde v klidu a pokoji a mít možnost nerušeně využívat kvalitních služeb a krásné přírody, neboť to nám krásné prostředí, ve kterém žijeme, nabízí.

ZNOVU O NAŠICH PSECH A PEJSKAŘÍCH

Pokud bychom měli „vypíchnout“ něco nejfrekventovanějšího a zásadního z častých podnětů občanů, je to právě volný pohyb psů. V letních měsících se to jen hemží stížnostmi typu: pobíhá volně pes, já, my, děti se bojíme, přitom majitel si kráčí spokojeně opodál, telefonuje, a rozruchu, který panuje ve skupince, kterou psi miláček mívá, si všimá celou událost pobaven. Budme ohleduplní a dodržujme, že mimo stanovená místa a soukromé pozemky by měl být pes na vodítku.

Na druhou stranu si dovoluujeme apelovat na občany a turisty obce, aby v případě, že vidí nárazově pobíhat volně pejska, který není agresivní a útočný, tohoto ihned automaticky nepovažovali za toulavého psa. Pak řešíme o pracovních dnech, večerech, víkendech, ale někdy i nocích telefonáty, že někdo viděl, odchýtil, vzal si domů toulavého pejska. Ne vždy se totiž jedná o tzv. zatoulaného a pohozeného pejska. Někdy se jen zaběhl, majitel jej hledá a pokud by takového zvířátko nebylo odchyceno nějakým aktivním kolemjdoucím, který s pocitem, že jej zachraňuje, jej vezme domů, bylo by s největší pravděpodobností včas zase nalezeno nebo se samo vrátilo domů.

Toulavý pes bývá opravdu zanedbaný, bez obojku, čísla..., ale poslední dobou se stále častěji setkáváme s tím, že zbytečně voláme (a pak také i bohužel platíme) odchytovou službu. Takto zajištěný pejsek pak putuje do útulku v Sedlístích, který je nám nejbližší a se kterým má obec uzavřenou smlouvu. Tam dochází k veterinárnímu vyšetření a dalším hrazeným úkonům. Majitel, který pejska hledá, si jej pak musí vyzvednout v útulku a často je roztrpčen, že pes byl v terénu jen pár hodin a již je odchycen a odvezen. Pracovníci úřadu se tak často dostávají pod dvojitou palbu. Poprvé, když na ně apeluje, aby konali „toulavého“ psa, a podru-

hé když si stěžuje rozčilený majitel, kterého návrat miláčka domů stál čas a nemalé prostředky.

OHŇOSTROJE JEN NA SILVESTRA

Obec Čeladná, resp. zastupitelstvo obce, schválilo a vydalo vyhlášku, na základě které není možné na katastru naší obce pořádat ohňostroje. Všechna rekreační střediska a zařízení byla o této skutečnosti informována. Přesto se stane, že si někdo toto pyrotechnické potěšení nedokáže odepřít. Pak ovšem důrazně opakujeme, že ohňostroje – mimo posledního a prvního dne daného roku – nejsou přípustné. Věřím, že toto rozhodnutí ZO bylo správné, a že chvilková absence radosti ze světelného a zvukového potěšení je kompenzována klidným prostředím, nevýděšenou zvěří a domácími zvířaty.

PARKOVÁNÍ TURISTŮ

Za pěkného počasí a zejména pak o víkendech se naše obec stává cílem mnoha výletníků a turistů, kteří často odstavují svá vozidla poblíž svého cílového místa. Někdy ovšem tak nešťastně, že nepřiměřeně zúží jízdní pruh komunikace nebo odstavují vozidla na neoplocené části hospodářských polností a louky. V dnešní době, kdy si všichni střeží svůj soukromý majetek, by si měl každý uvědomit, že i ta pěkně zelená louka někomu patří.

MÍSTO VYHLÁŠEK STAČÍ SLUŠNOST

Nebudu zde citovat jednotlivá ustanovení, která vyhláška o ochraně pořádku v obci řeší a upravuje. Vyhláška je k dispozici na webových stránkách obce www.celadna.cz. Pokud by lidé respektovali základní projevy slušného chování, toleranci a ohleduplnost, nemusel by takový dokument být vůbec sepsán.

Věřme, že naše vztahy k druhým lidem nezhoršilo období nucené izolace, které bylo nechtěně vyvoláno protiepidemickými opatřeními. Člověk je tvor společenský, nejsme na světě sami. Také druzí lidé mají právo na své potřeby, klid, úctu, důstojnost, laskavost, soukromí a zachování svých hranic a vnitřního prostoru.

Nakonec to i dává životu smysl. Zájem a starost o druhé lidi vytváří pevný základ pro dobré vztahy a ty zase podporují dobrou psychickou kondici, pro úspěšný život tak důležitou.

Věra Golová, místostarostka

AKTUALITY

Prázdninové zastupitelstvo

Veřejné zasedání zastupitelstva se bude konat ve čtvrtek 1. července 2021 od 16:00, tentokrát ne v jídelně ZŠ Čeladná, ale ve vinárně hotelu v centru obce (Prosper). Všichni, kdo se zajímají o veřejný život v naší obci, jsou srdečně zváni.

Věra Golová, místostarostka

Dovolená Obvodáka z Čeladné

MUDr. Lucie Navrátilová oznamuje svým pacientům, že od 7. 7. do 16. 7. 2021 a následně od 2. 8. do 13. 8. 2021 bude čerpat dovolenou. Prosíme pacienty, aby si na toto období včas zajistili dostatek léků. Zástup bude fungovat pouze pro akutní a nezbytné ošetření.

Obvodák z Čeladné
vedení obce

Přestěhování sběrného místa

Oznamujeme občanům, že sběrné místo, které bylo na Valašské cestě u kapličky svatého Josefa, je přestěhováno na sběrné místo u mostu přes Ondřejnici.

Kateřina Milatová

Informace o odstávkách elektřiny nově na webu obce

Společnost ČEZ Distribuce zavedla ve spolupráci s obcí novou službu pro občany: Informace o odstávkách elektřiny teď najdete jednoduše na obecním webu www.celadna.cz. Dole na úvodní stránce je umístěn banner s uvedením nejbližší plánované odstávky (pokud se nějaká v příštích dvou týdnech chystá), po rozkliknutí se zobrazí podrobnosti, kterých lokalit a adres se bude odstávka týkat.

red

Příspěvek pro žáky ZUŠ

Dle rozhodnutí rady obce Čeladná č. 36 ze dne 10. 3. 2021 bude dětem, které jsou ve školním roce 2020/2021 zapsány do ZUŠ L. Janáčka ve Frýdlantu nad Ostravicí vyplacen příspěvek na školné ve výši 500 Kč na dítě.

Částka bude vyplácena na pokladně Obecního úřadu Čeladná od 2. 6. do 14. 7. 2021.

S sebou si vezměte občanský průkaz a vystavenou fakturu.

Jitka Kaifášová, sekretariát OÚ

První svaté přijímání ve Farnosti Čeladná

První svaté přijímání – to je velký den. Nejen pro rodiče a prvokomunikanty, ale i pro celou místní farnost. Na Čeladné se první svaté přijímání děti odehrálo v neděli Seslání Ducha Svatého 23. května v 8:00 hodin.

Přivítal nás vyzdobený kostel, skvěle připravená liturgie (dětí a rodiče) a slavnostní nálada k tomu. A jestliže všechno pozorovalo i naplno svítící sluníčko, tak nic nechybělo! Prvokomunikanty letos tvořili tři chlapci (Matyáš Jasník, Tomáš Kačmařík a Jan Klepek), což je docela výjimečná skutečnost.

Všem prvokomunikantům přejeme, aby jejich první sv. přijímání nejen že nebylo i posledním, ale právě naopak, aby se jim v životě stalo něčím, bez čeho nebudou moci plně žít!

otec Mariusz, farář

Výzva k odstranění nebezpečných věcí v krajnicích vozovek

Výzva vlastníkům nemovitostí, kteří bydlí v blízkosti komunikací, k odstranění kamenů, sloupků, tyčí a dalších nebezpečných věcí v krajnicích vozovky.

Obec Čeladná jako správce místních komunikací v obci **vyzývá vlastníky nemovitostí, kteří bydlí v blízkosti komunikace, aby odstranili veškeré předměty umístěné v krajnicích vozovky!** Jedná se především o **kameny, sloupky, kovové tyče** atd. Tyto předměty tvoří **pevnou překážku a ohrožují tak bezpečnost** na pozemních komunikacích.

Termín odstranění je nejpozději do konce července, tedy do 31. 7. 2021.

Děkujeme, že na tuto výzvu zareagujete. Jedná se o prevenci bezpečnosti nás všech – obzvláště cyklistů a hlavně dětí!

Připravil správce obecního majetku
Jindřich Michna

Citace ze zákona č. 13/1997 Sb.

(Zákon o pozemních komunikacích)

§ 29 Pevná překážka:

(1) Na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení (2) kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku.

(2) Pevnou překážku lze umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.

(3) Pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci povinni odstranit na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.

(4) Tvoří-li pevnou překážku sloup nadzemního telekomunikačního nebo energetického vedení, pro jehož umístění nebylo vydáno povolení silničního správního úřadu, může být na jeho umístění vydáno povolení podle odstavce 2 nebo dohodne lhůtu pro jeho odstranění vlastník dotčené pozemní komunikace s vlastníkem dotčeného vedení; nedojde-li k dohodě o lhůtě odstranění, rozhodne soud.

Střípky z pietního aktu k osvobození obce

Zahajovací hymnu obstaralo duo J&Š Michnovi

Tradiční zamyšlení v podání místostarostky Věry Golové

Starosta přivítal pamětnici Miroslavu Kaštovskou (rozená Tkáčová)

Mezi hosty byla i delegace přátel z Opavy

Kvůli covidu přišlo letos méně lidí než obvykle, přesto se skrz povinné rozestupy všichni na jednu fotku nevešli

Pozvánka do ortopedické a traumatologické ordinace ve Frýdlantu

Rád bych Vás informoval o otevření zcela nové ordinace Ortopedie a traumatologie kousek od Čeladné, ve Frýdlantu nad Ostravicí.

Někteří o nás již možná slyšeli, dokonce u nás byli, pro jiné to je nová zpráva. Otevřeli jsme v květnu přesně před rokem! Vše je konečně tak, jak si „doktor Tomáš“ představoval: moderní vyšetřovna, sестerna s usměvavou zdravotní sestřičkou Markétou a útulná čekárna, kde se cítí příjemně jak kojenci a děti, tak pánové s denním tiskem a dámy s módní revue. A nyní nastal ten správný čas o nás veřejně informovat.

Ordinace Ortopedie a traumatologie MUDr. Tomáš Obtulovič – „ORTOPOINT“ je privátní smluvní zdravotní zařízení poskytující komplexní ambulantní služby v oboru Ortopedie a traumatologie pohybového aparátu.

V ordinaci se věnujeme diagnostice, léčbě, konzervativní a operační v návaznosti na nemocniční zařízení, prevenci a konzultační činnosti v oboru Ortopedie a traumatologie. Odbornou péči poskytujeme všem pacientům, dětem i dospělým, jednoduše „pro malé i velké“ pacienty. Ordinace jsou vybaveny moderním ultrazvukovým přístrojem a podoskopem. Provádíme také klinické a ultrazvukové vyšetřování kyčlí novorozenců.

Postgraduální specializační vzdělání v oboru Ortopedie a traumatologie jsme získali po několikaleté nemocniční praxi v České republice a v Rakousku. Rovněž zvládáme odbornou komunikaci se zahra-

ničními pacienty v anglickém a v německém jazyce.

Práce lékaře v oboru Ortopedie a traumatologie nás profesně naplňuje a baví. Spokojenost pacienta je hnací silou a vnitřní motivací dále se lidsky a profesionálně zlepšovat a být jednoduše lepším lékařem.

Váš lékař a Vaše zdravotní sestra

MUDr. Tomáš Obtulovič, Markéta Državová

ORDINAČNÍ HODINY:

Pondělí	14:30 – 19:00 hod.
Středa	14:30 – 19:00 hod.
Čtvrtek	7:00 – 12:00 hod.
	13:00 – 18:00 hod.
Pátek	7:00 – 12:00 hod.

KONTAKT:

MUDr. Tomáš Obtulovič
Ordinace Ortopedie a traumatologie
Poliklinika Frýdlant nad Ostravicí
Nádražní 132
739 11 Frýdlant nad Ostravicí

OBJEDNÁVÁNÍ PACIENTŮ:

Telefon: 776 272 636
E-mail: ordinace@ortopoint.cz
Web: www.ortopoint.cz
Objednávky prosím jen v pracovní době.
Děkujeme za Vaši ohleduplnost.

Moskva je krásná, ale na Čeladnou nemá,

říká 18letý JAKUB ZÍMA, který jako tanečník projel kus světa a s přestávkami prožil více než rok v Moskvě. Povíдали jsme si o tom, jak se z žáka čeladenské základní školy stal profesionální tanečník, co za to musel „zaplatit“ a proč začal psát básně. A taky o kavárně AMICI, kde našel svůj druhý domov. Ostatně právě na zahrádce kavárny náš rozhovor vznikl.

To nemůže říct každý, že v osmnácti poznal půlku Evropy.

Spíš bych řekl projel než poznal, po Evropě jsem jezdil na taneční soutěže a na poznávání moc času nebylo. Snad jen s výjimkou Moskvy, tu jsem poznal docela důkladně.

MÍSTO HIP HOPU LATINA

Do Evropy i do Moskvy se ještě vrátíme. Mále ale teď zajímá, jak to všechno vzniklo. Jak se klučina z Čeladné stane světovým tanečníkem?

Na první taneční trénink profilů jsem se dostal vlastně náhodou. Trochu jsem tancoval už v Čeladné v kroužku Tondy Langra a ten mi jednoho dne řekl, ať to přijdu zkusit do jeho tanečního klubu ve Frýdlantu. To bylo asi v páté třídě, takže jsem nic neřešil... Čekal jsem, že to bude nějaký hip hop nebo street dance, jenže oni tam tančili latinu! Koukal jsem, co se to děje, ale byly tam holky, tak jsem zůstal (směje se). A nakonec se z toho vyvinulo profesionální tancování.

Takže to nebylo tak, že by tě k tomu rodiče tlačili a chtěli vychovat hvězdu parketu?

Je fakt, že maminka dříve tancovala. A bratr od otce má v Ústí nad Labem taneční klub, ale to jsem se dozvěděl až mnohem později. Takže myslím, že ten talent v sobě jsem asi objevil sám (smích).

Jak?

K hudbě a k tanci mě to táhlo už od malička, tak jsem se v první třídě přihlásil v čeladenské škole do tanečního kroužku, ale moc dlouho mi to nevydrželo. V páté třídě jsem měl herní konzoli, která snímala, jak se hýbu, dostal jsem k tomu taneční hru a začal tancovat. Tak trochu ze srandy, ale díky tomu jsem se vrátil do kroužku. A když Tonda Langr viděl, že mi to jde a že mě to baví, pozval mě do svého tanečního klubu Antonio.

ČTYŘI HODINY DENNĚ

A stal ses hvězdou...

K tomu byla ještě dlouhá cesta, roky dřiny a odříkání. Ve dvanácti mě začali brát na soutěže a ve třinácti jsem se poprvé dostal na mistrovství republiky, ale pořád to bylo takové poloprofesionální. Furt jsme byli děcka a brali to jako kroužek. Teprve kolem patnáctého roku, když už jsem začal vnímat svět trochu jinak, tak se z toho stal vrcholový sport, který člověka okrádá o volný čas, o kamarády a musí mu podřídit všechno. V tu chvíli jsem to začal brát trochu vážně.

Taneční soutěže občas vidíme v televizi, ale málokdo si uvědomuje, že je to vlastně sport, na který musíš tvrdě trénovat...

Zabere to strašně času – trénovali jsme sedmkrát týdně, každý den tři nebo i čtyři hodiny. Nemáš čas na kamarády, na školu... Ale když tě to baví, tak to ani nevnímáš. A najednou jsem měl patnáct let a dostal jsem se na úplně jinou úroveň, jen se trénovalo a jezdilo na soutěže. Když jsem pak začal tancovat s partnerkou z Ruska, tak jsem neměl čas vůbec na nic, protože jsem polovinu času trávil v Moskvě. Bylo to takové nepříjemné dospívání.

Ale pořád jsi u tance zůstal. Co tě k tomu motivovalo? Proč sis neřekl „dost“, chci žít jako spolužáci a mít čas „na život“?

Byla za tím dřina a odříkání, ale tanec mě bavil. Postupně jsem začal vnímat dobré světové tanečnický a chtěl se dostat na jejich úroveň. A když jsem se zlepšoval a jezdil na lepší soutěže, tak jsem se s těmi nedostižnými vzory začal potkávat a někdy je i porážet. A najednou mě i oni poznali a začali uznávat, to mě hodně bavilo a hnalo dopředu, být lepší a lepší. Mým cílem bylo dostat se do finále na mistrovství světa nebo ho nejlépe vyhrát, ale to se mi nepodařilo.

Ale úspěchy jsi měl. Jaké byly ty největší?

Nevyhrál jsem nejen mistrovství světa, ale ani republiku, i když tam to bylo blízko. Skončili jsme jednou na druhém a dvakrát na třetím místě. Na mistrovství světa v Bukurešti jsme byli na 32. místě a o rok později ve španělském Bilbau na 26. místě. Ale za největší úspěch považuji, když jsme se dostali v celosvětovém žebříčku do TOP 20. To bylo v době, kdy jsem tančil s ruskou partnerkou.

O ŽIVOTĚ TANEČNÍCH PÁRŮ

Když jsme u partnerek – myslel jsem si, že páry spolu tančí celou kariéru.

Tak to možná vypadá v televizi... Za osm let tancování jsem měl asi osm partnerek, vlastně v průměru každý rok jednu. Teda začátky vůbec nepočítám, tam se to střídalo hodně. Moje první stálá partnerka byla Veronika Trochtová z Čeladné, s tou jsem tancoval poměrně dlouho. Potom jsem měl slečnu z česko-polského pomezí, další byla ze Zlína, pak Natálie Bernátová z Čeladné, následovala partnerka z Moskvy a úplně poslední byla slečna z Krakova.

Změnit taneční partnerku asi není tak jednoduché jako – s prominutím – vzít si ráno nové ponožky.

Střídání partnerek je problém, nejen lidský, ale i časový. Změny jsou náročné – než se pár takzvaně roztancuje, než si na sebe jako lidi zvyknete, tak to nějaký čas trvá. Takže jsme si na sebe vždycky tři čtyři měsíce zvykali, pak jsme začali jezdit soutěže a pak vznikl nějaký problém, tak jsme to rozpustili.

Problém?

Musím přiznat, že to bylo často na mé straně, jsem dost vybíravý člověk. Většinou mi vadila nevyspělost, očekával bych od té druhé taneční polovičky trochu jiný přístup.

Já myslel, že jste se do sebe zamilovali a přestalo to klapat...

Toho jsem se chtěl vyvarovat. Říká se, že když s taneční partnerkou začneš chodit, tak je to zabíják toho tanečního vztahu. Protože když pak vzniknou nějaké problémy v osobním životě, tak se automaticky přenesou na parket, a když jsou problémy na parketě, tak se zase přenáší do osobního života. Takže je lepší to nechat jen na té profesionální úrovni a mít problémy třeba jenom na parketě, a potom jet domů každý sám. Hlava vychladne a druhý den na tréninku to vyřešíte v klidu. Když jsou lidi spolu neustále, tak je to problém. Takže se svými partnerkami jsem raději nechodil...

TRÁPENÍ V MOSKVĚ

Ale když jsi tančil s partnerkou z Ruska, tak jsi u ní bydlel a ona pak u vás doma v Čeladné... Jak to vlastně přijde, že tančíš s holkou z Moskvy?

O tancování

Taneční tréninky zabírají strašně času. Trénuje se sedmkrát týdně, každý den tři nebo i čtyři hodiny. Nemáš čas na kamarády, na školu... Ale když tě tanec baví, tak to ani nevnímáš.

**Jakubovo soužití s partnerkou z Ruska
nebyla procházka růžovou zahradou,
ale na parketu to vypadlo úžasně**

Po působení v klubu Tondy Langra ve Frýdlantě, kde mě jako tanečníka vychovali, jsem přestoupil do tanečního klubu Trend do Ostravy. Tam měli větší rozhled, do klubu jezdili zahraniční trenéři a byla větší šance dostat se do světového žebříčku. Trenér měl mezi tanečními trenéry po celém světě spoustu přátel a hledal mi vhodnou taneční partnerku, kterou našel v Moskvě. Jednoho dne přiletěla do Ostravy, měli jsme zkoušku a trenér uznal, že to vypadá dobře. Tak jsme začali tancovat.

Jak to fungovalo?

Byl jsem vždycky dva týdny až měsíc v Moskvě, bydlel jsem u nich v bytě a pak ona přijela tady a bydlela tady u nás doma. Žili jsme spolu každý den vlastně od rána do večera, ale žádná láska to nebyla. Spíš naopak.

Co jsi v Moskvě dělal?

Hlavní byly tréninky, ale pořád mi zůstalo hodně času. V té době už jsem byl na gymnázium ve Frenštátu, kde mi umožnili individuální studijní plán. Takže jsem se měl učit, ale to mě moc nebavilo. V prvéku ještě nebylo učení moc a škola mě netrápila, takže jsem se podíval do knížek jednou dvakrát do týdne a to mi stačilo. Celé dny jsem většinou brouzдал po Moskvě.

Co to znamená „brouzдал“? Patnáctiletý klučina sám v úplně cizím městě...

Hodně jsem chodil nakupovat, hlavně oblečení. Já jsem totiž na oblečení trochu ujetý (smích). Taky jsem měl štěstí, že zrovna v té době přijela na exkurzi do Moskvy moje třída, tak jsem si to s nima užíval, chodil po památkách...

Jak bys srovnal nesrovnatelné – Moskvu s Čeladnou? Co ti vyhovuje víc?

V Moskvě to bylo hektické. Je to krásné město, ale čím déle jsem tam byl, tím víc jsem byl rád, že žiju na vesnici v Čeladné. Mám tady své kořeny, celý život jsem zvyklý na klid. Když si večer lehnu do postele, tak za oknem nesvítí lampa a je tam ticho. V Moskvě to bylo přesně naopak. Bydleli jsme asi čtyři zastávky metrem od Rudého náměstí. Když se tam člověk v jakýkoliv denní nebo noční čas rozhodne, že chcete cokoli, tak to sežene. Jídlo, auto, párty...

Párty v patnácti?

Postupně už mi pak bylo šestnáct nebo možná i sedmáct, ale pořád málo... Furt jsme byli děti, takže pod dohledem. Ale já jsem pravidla nikdy tak úplně nedodržoval, takže to, že mi ještě nebylo osmáct, nebyl tak velký problém (směje se).

Jak jste se s tou Ruskou dorozumívali?

Nejdříve anglicky. Ale já jsem svůj život už dříve směřoval k „vysokému“ tancování a začal se učit taky rusky. Navíc moje partnerka mě dost vycepovala, takže jsem se ještě dlouho nemusel do ruštiny učit. Ale potom mě už nebavilo mluvit anglicky ani rusky, takže jsem s ní mluvil česky.

A ona ti rozuměla?

Ono je to dost podobný, takže myslím, že jo. A když nerozuměla, tak to byl její problém...

ČELADENSKÝ BÁSNÍK

A jak to mezi vámi fungovalo lidsky?

Moc dobře ne. Postupně přišly problémy, někdy jsme se spolu nebavili třeba celý týden, ani jsme se nepozdravili. Přišly každodenní hádky...

Proč jste se hádali?

Většinou jsme se pohádali na parketu. Já jsem – nevím přesně, jak to říct česky – anglicky je pro to výraz „overthinker“. Doslovně přeloženo to znamená, že si hodně věcí domýšlíš, nebo že nad některými věcmi přemýšlíš až moc. A já jsem přesně takový. Furt jsem o těch věcech přemýšlel, až to vyústilo v takové smutné nálady, občas i deprese. Což je

asi pochopitelné, když je puberták měšíc zavřený u cizí rodiny někde v Rusku. Navíc její maminka na mě taky nebyla úplně hodná, i když se asi snažila, ale byl to takový ten ruský způsob, a to mi úplně nevyhovovalo. Byl jsem z toho docela špatný a tyhle své nálady jsem si začal vybíjet na papíře.

Takže jsi začal psát básničky.

V té době jsem dospíval a začal se koukat na takové docela zvláštní filmy, třeba o básnících, taky mě hodně začaly bavit filmy o mentálně nemocných lidech. Hlavou mi běžely různé myšlenky a já si říkal, že stojí za to si je zapsat.

A pokračoval jsi i po návratu domů?

Už jsem se toho nezbavil a píšu pořád, mám jich už asi šedesát, takže by vydaly i na nějakou drobnou knížku.

Plánuješ, že je vydáš jako svou básnickou sbírku?

Pro veřejnost ne, možná pár výtisků pro přátele a známé. A kdyby se to hodně líbilo, tak bych třeba přemýšlel o něčem větším.

Motivy moskevských básní byly jasné, ale jak probíhá tvůj tvůrčí proces doma, kde nemáš chmurné myšlenky?

Na začátku si většinou dám nějaký dobrý nápoj (smích). A buď mě něco napadne a zapíšu si to, nebo mě nenapadne nic a pustím si film. Ale má to i své nevýhody, tedy ten nápoj jako startér k básničkám. Když jsem s kamarády venku a trochu se napiju, tak najednou přichází tahle tvůrčí nálada. Ostatní paří a já sedím s mobilem a píšu...

Máš někoho, komu básničky ukazuješ?

Pár jsem jich dal na sociální síť, ale úplně všechny četla moje češtinářka. Ta o mně ví úplně všechno.

Jak se jí líbily?

Velmi. Má ráda podobný druh literatury jako já – prokleté básníky, beatníky. Uvědomil jsem si, že čím depresivnější mysl člověk má, tím lepší výtvar zplodí. Častokrát lidem, kteří jsou na tom psychicky hodně špatně, rozumíme nejvíce, protože je to opravdové, není kolem toho žádná omáčka. Takové poetry zná každý, akorát oni se v nich utápějí. Myslím, že jsem veselý člověk, ale na druhou stranu mě baví poslouchat depresivní hudbu, číst melancholické básničky, koukat na podivné filmy...

KORONAVIROVÁ PAUZA

Pojďme od smutných básní zpátky k veselému tanci. Pořád tancuješ?

S ruskou partnerkou jsme se tanečně rozešli loni v lednu, těsně před začátkem karantény. Pak jsem asi půl roku netancoval, spíš jsem hrál golf, stýkal se s kamarády a užíval si volno po sedmi letech tančení.

Jakub v počátcích své taneční kariéry ještě jako junior

Ale pak mě trenér vyhecoval, že bych měl zase začít, sehnal mi partnerku z Polska... a přišla podzimní karanténa, která byla ještě delší a horší. Když nemůžeš jezdit na soutěže, furt jenom trénuješ a nevidíš před sebou nějaký cíl, jet na soutěž a udělat si radost, zabojovat o dobrý výsledek, tak se ztrácí motivace. Navíc k těm soutěžím patří různé rituály – učešat se, oblíknout, sekat se s ostatními páry... Když tohle není, když před sebou nemáš hmatatelný důkaz toho, že jsi ještě tanečník, tak je to ubíjející. Takže teď mám takovou koronavirovou přestávku...

Říká se, že peníze jsou „až“ na prvním místě, tak se na ně nemůžu nezeptat. Když pořád mluvíme o profesionálním tančení, znamená to, že sis na soutěžích vydělal spoustu peněz?

To vůbec ne. Nějaké drobné občas vyhraješ, třeba za první místo na lize v Česku dostaneš tři nebo čtyři tisíce. Ale pak přijedeš na trénink a necháš tři tisíce za hodinu a půl s trenérem.

Žádný velký byznys...

Nejlepší páry mají své sponzory, které jim třeba padesát procent nákladů zafinancují. Ale tím, jak jsem střídal partnerky, tak jsem úplně těch nejlepších výsledků moc neměl. A to se sponzoři hledají docela těžko, a tak všechno platili naši.

TANEČNÍ CESTOVÁNÍ

Hodně lidí ti možná tiše závidí to cestování, poznávání světa. Kde jsi všude byl?

To je jedna z věcí, za kterou tancování vděčím – projel jsem kus světa. Itálii včetně Sicílie, Španělsko, Rumunsko, všechny státy okolo Česka a taky to Rusko. Ale bylo většinou jen cestování na soutěže, žádné užívání nebo poznávání, jak se kde žije.

Ale přesto – zaujalo tě to někde natolik, že by ses tam chtěl podívat znovu?

Určitě Moskva, i když na život v Rusku nemám nejlepší vzpomínky. Ale jednou se tam určitě vrátím. Víím, jaká Moskva je a jaká umí být... jenže v té době jsem si to všechno ještě nemohl pořádně užít. Byl jsem mladý a nemohl pařit, a hlavně jsme furt tancovali.

A nejkrásnější místo, kde jsi byl?

Španělské město Benidorm na pobřeží Středozemního moře. To bylo nejhezčí a zároveň taky nejdražší místo, které jsem poznal. Za dvoudenní soustředění v jednom hodně okázalém golfovém resortu jsme tam nechali asi 1500 euro (smích).

ZA CO VDĚČÍM TANCI

Když se za svou krátkou kariérou ohlédneš – co si říkáš?

Musím říct, že to byly skvělé roky, spoustu věcí mě to naučilo. Ať už z fyzické stránky, od koordinace a ovládnutí svého těla až po fyziku, nebo i z takového toho společenského pohledu. Když přijdu na ples, tak umím tancovat, to neumí každý. Víím, jak řešit problémy se ženou, to taky neumí každý (smích). A taky chování v high class společnosti, umět se oblíknout... Za všechny tyhle věci vděčím tancování.

Takže rodičům dnešních školáků bys tanec jako koníček pro jejich děti doporučil?

To určitě. Třeba ne na úplně profesionální úrovni, protože to je hodně nákladné, ale zkusit by to měl každý, kdo se trochu umí hýbat. Párový sport, ať už je jakýkoliv, člověka hodně posune ve spolupráci, empatii, vcítění se do problémů toho druhého a hlavně v komunikaci. Já jsem současně s tancováním začínal i s golfem a tam si za všechny svoje chyby můžeš sám, takže může být našťavnej tak akorát sám na sebe. Kdežto v tancování je to tak, že chybu udělám buď já a partnerka je našťavaná, nebo ji udělá ona a já jsem našťavnej, a potom je důležité to nějak vyřešit. Nekoukat se na toho druhého z vrchu, tys udělal chybu, ale umět ty věci vyřešit s nadhledem. Jako lidi.

AMICI – DRUHÝ DOMOV

Teď už nějakou dobu – taky kvůli covidu – nikam necestuješ. Jak se ti líbí poklidný život v Čeladné?

Čeladná je určitě lepší než Moskva. Hodně mých vrstevníků říká, že chtějí vypadnout a vidět svět. Já už jsem ho viděl. Někdy si připadám jako důchodce, který má rád svůj klid. A tady je přesně takový klid, jaký si pro svůj život představuji.

Co se ti na životě v Čeladné líbí nejvíce?

Asi právě to ticho. Když je deštivý nebo zasněžený den, přijdu ráno na náměstí a není tady slyšet vůbec nic. Tyhle chvíle v Čeladné mám moc rád. A taky lidi, hlavně v naší kavárně. Čeladná má prostě svoje kouzlo.

Jak ses k práci v kavárně dostal?

S Matym (provozovatel kavárny Matěj Urban, pozn. red.) jsme se potkali na taneční soutěži ve Frýdlantu, kde měl na starost občerstvení. Pak za mnou přišla mamka, že Maty otevírá kavárnu: „Běž se zeptat, jestli nepotřebuje pomoci!“ Tak jsem šel a Maty řekl, že potřebuje.

Z BÁSNICKÉ TVORBY JAKUBA ZÍMY

BYL JSEM MILOVÁN

Byl jsem tam
Byl jsem a žil
Lásky ran
Jsem doušky pil

Byl jsem okraden
Okraden o mé srdce
Držela ho v ruce
Cítil jsem se být spasen

Trny malé se mi zapichovaly do hrudi
Přímo mi mířily do plic
Lásky se pomalu v přítomí budí
Nezbylo mi zhoľa nic

Byl jsem tam
Byl jsem zamilován
O vše mne okradl
Život, jež jsem odhadl
Jako ideální ženu
Pozval bych ke svému jménu

Pozval bych ji ke stolu svému
Ideální život
Byl jsem tam
Byl jsem milován

ZELENÁ

Zelený svět
Svět, který plakal
Zelený květ
Po kterém svět skákal

Zelená louka
Na níž zelená tráva roste
Ta příšerná muka
Kdy přijdou první hosté

Zelený kraj bláznů
Kteří se smějí na mě
A osahávají se marně

Zelený kraj bláznů
Zelené srdce mám
Snad tedy nezůstanu sám

Když ti rodiče financovali taneční kariéru, možná by ti finančně pomohli i teď a ty bys mohl ležet doma ve filmech, knížkách a básničkách.

To bych nerad, zaplatili už dost. Ale práce v kavárně není zdaleka jenom o penězích. Kavárna funguje trochu jinak než běžné podniky, je to tady hodně přátelské, skoro až rodinné. Právě lidi, kteří se kolem kavárny pohybují, mě na té práci baví nejvíc.

Kavárna funguje přibližně dva roky a z toho skoro rok byla kvůli covidu zavřená. Jak jste to zvládali?

I když bylo otevřené jenom okýnko, zákazníkům bylo docela hodně. Nemůžu si stěžovat, lidi nás podrželi. Možná se tím potvrdilo, jak silná komunita se kolem kavárny vytvořila.

MRKVOVÝ DORT JAKO DROGA

Na co bys nalákal někoho, kdo vaši kavárnu ještě nezná?

Určitě na kávu. Možná je to klišé, ale já na kafe jinam nechodím. Když si dáte kafe u nás, tak bude vždycky dobré. Ale největším tahounem jsou domácí zákusky. Třeba mrkvový dort, který dělá paní šéfová (pří-

Kouzlo Čeladné

Není to o jednom místě. Když někdo přijede třeba z Prahy, musím ho potahat po celé Čeladné, aby aspoň trochu poznal to kouzlo. Líbí se mi, jak je Čeladná situovaná do klidu, ať už jsou to hotely, restaurace nebo golf. Celé je to takové poklidné. Není tady nic, co by vyčnívalo, ale všechno do sebe hezky zapadá.

telkyně od Matěje, pozn. red.), ten je návykový. Máme taky velký výběr rumů a ginů.

Teď už to snad bude lepší – chystáte po otevření nějaká překvapení?

Na léto máme naplánovaných několik akcí, zatím jsou pod pokličkou. Můžu prozradit jenom to, že Mates chystá pár zajímavých akcí pro veřejnost, aby atmosféru naší kavárny poznali i další občané Čeladné.

Provozujete taky půjčovnu elektrokol. Jak funguje?

Myslím, že dobře. Hodně lidí si půjčovalo

kola už v březnu a dubnu, i když počasí ještě cykloturistice moc nepřálo. Ale z vlastní zkušenosti vím, že projížďka na elektrokole stojí za to. Jednou jsem končil směnu večer a začínal hned ráno, tak mi kolo půjčili na otestování. Domů do kopečka jelo bez velké námahy pětadvacet a ráno dolů padesátkou. Nádherna...

Vraťme se ještě naposledy do Čeladné. Jaké je tvé nejoblíbenější místo?

V top trojce je určitě kavárna... a pak se musím zamyslet. Hodně rád mám Smrkovku, je tam krásný výhled na celou obec. Pěkný výhled je taky nad kravinem. Mám rád místa, kde je klid, ticho a jenom koukáte. Taky golf, tam chodím poměrně často. Prostě to není o jednom místě. Když pozvu kamaráda z Prahy nebo z Ostravy, tak ho musím potahat po celé Čeladné, aby aspoň trochu poznal to kouzlo. Líbí se mi, jak je Čeladná situovaná do klidu, ať už jsou to hotely, restaurace, golf – celé je to takové poklidné. Není tady nic, co by vyčnívalo, ale všechno do sebe hezky zapadá.

Vladislav Sobol

S provozovatelem kavárny AMICI Matějem Urbanem chystají pro Čeladňany na léto několik překvapení

Šest let s Beruškou

Symbióza generací

Dnešní seniorskou stranu bych rád věnoval naší spolupráci s MŠ Čeladná beruška, která trvá již šest let. Zároveň chci tímto moc poděkovat paní ředitelce Janě Bartošové a jejímu bezva týmu a samozřejmě všem dětičkám, byť mnohé z nich již „zestárly“ a chodí do „velké školy“..

MALÉ OHLÉDNUTÍ

Naše „družba“ začala v květnu 2015, kdy nás pozvali do školky na besídku ke Dni matek. Pak již děti chodily k nám do klubu a to dvakrát do roka, v květnu ke Dni matek a před Vánoci. Jejich pořady jsou vždy originální, písně, tance, recitace, prvky muzikálu, hrané scény, humor a mnohdy nechybí i improvizace. Prostě podtržená jednička scénaristkám, kulisákům i hercům. V březnu 2020 jsme pro změnu došli do školky my a strávili tam krásné dopoledne. Ani koronavirová omezení nenarušila zaběhnutou „rutinu“: Když se nemohlo do klubu, děti přišly pod balkóny DPS a tam to „rozbalily“.

Takto se stalo před Vánoci a rovněž před pár dny. Navíc děti nikdy nepřijdou s prázdnou, vždy nás obdarují originálními dárčky (ten poslední, adresný jménem, je na obrázku). Takže velké díky, Beruško.

JAK TO BUDE V ČERVNU

Vzhledem k postupnému rozvolňování zkusíme „nanečisto“ spáchat nějaké nenáročné vycházky do okolí posezení na zahrádkách. Takže počínaje 3. 6. se vždy ve čtvrtek ve 14:00 (včetně 1. 7.) sejdem před DPS a domluvíme se na cíli vycházky z několika variant. Kdo přijde, přijde..., sám jsem zvědav a rozhodně se těším na setkání s klubovými přáteli.

Toto samozřejmě platí za předpokladu, že se stávající situace nezhorší.

Co se týče zdravotního cvičení, bude záležet na cvičenkách, v podstatě by mohlo probíhat při dodržení všeobecně platných pravidel (testy, očkování). Cvičitelka Kristýnka Černá provede sondáž a posleze se domluvíme, co a jak.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Přeji Vám všem i sobě červnové počasí alespoň trochu připomínající léto a hlavně buďte zdraví.

Petr Bernady

Vánoční pohádka (2015)

Z lásky (2017)

Jak šel Ondraš z Čeladné do Betléma (2017)

Muzikantské Vánoce (2019)

Dopoledne v Berušce (2020)

Beruška pod balkóny (2021)

Zpívaný živý betlém (2018)

Jmenovitý dárek (2021)

Detail vpravo nahoře

SLOVO ŘEDITELKY

KROK ZA KROKEM,
ŠOK ZA ŠOKEM

Tak nějak jsme společně prožívali školní rok 2020/2021. O všech důležitých změnách a událostech v souvislosti s epidemií jsem psala průběžně, proto dám v závěru školního roku prostor pedagogům – připravila jsem svým kolegům pár anketních otázek.

V jejich odpovědích najdete všechno: odhodlání, statečnost, humor, naději, smutek, rozčarování..., všechno, co člověku přinese nenadálé těžké životní období. A takovým obdobím epidemie covid-19 určitě byla. Tvrdě zasáhla naši práci a neméně tvrdě poznamenala i naše životy. Museli jsme řešit úplně nové situace a čelit nečekaným událostem v zaměstnání i v soukromí.

(Anketní odpovědi najdete na stranách 16-19.)

KDO TO DÍTĚ ZBIČOVAL?!

I já mám v rodině školáky. Ti moji si občas zpestřili sezení u on-line výuky a zašli mě navštívit.

Onehdy přitrandil jeden z mých školáků na kole a než se skácel k televizi, stahoval si (celý uřícený) přes hlavu mikinu. Jak už se tak stává, vyjelo mu trochu i triko a mně málem vyjely oči z důlků. Mladíkovi se napříč přes dolní polovinu zad táhly temně červené pruhy.

Neprodleně se seběhlo rodinné skrokonzilium a odhalilo viníka hrůzného úkazu: nerovnoměrný růst. Hochova kůže nestíhala tempo růstu kostí, svalů a vnitřních orgánů, a tak popraskala. Na pohled strašné, ale asi to byl bezbolestný proces, kluk si ničeho nevšiml. Myslíme si, že hlavní příčinou nerovnoměrného růstu byla dlouhodobá totální změna životního stylu školní mládeže.

Momentálně je epidemie na ústupu. Zdá se, že červen strávíme ve škole v režimu podobném normálu. Konečně!

Jana Satinská

Ve znamení dravců

V letošním roce jsme ke Dni dětí objednali show sokolníků z agentury Vancoš.

Žáci I. a II. stupně budou mít příležitost seznámit se s dravci z naší přírody. Uvidí ukázky letu, lovu i drezury a získají nové poznatky o životě ptáků. V soutěžích budou mít možnost prokázat své znalosti o dravcích a sovách. Těšíme se na to, že si je prohlédnou zblízka a dokonce i pohladí.

Před vystoupením sokolníků jsme ve třídách pro žáky I. stupně připravili prezentace, naučná videa, četbu z encyklopedií,

kvízy, křížovky, hádanky, ale i pracovní a výtvarné činnosti. Nenásilným způsobem je budeme vést k ochraně těchto živočichů. V závěru žáci obdrží drobné odměny. Celá akce je hrazena z Klubu rodičů při ZŠ Čeladná.

Věříme, že děti svůj sváteční den prožijí příjemně.

Jarmila Javůrková

Jak požádat o obědy zdarma?

Také v příštím školním roce bude škola zajišťovat pro potřebné obědy zdarma. Pokud se rozhodnete pro své děti o obědy zdarma požádat, dostavte se do 16. července 2021 na sekretariát školy. Návštěvu si dohodněte na čísle 777 204 533. Požádat mohou rodiče, jimž jejich dlouhodobá tísnivá finanční situace nedovoluje, aby svým dětem obědy ve školní jídelně zakoupili.

Jana Satinská, ředitelka školy

Soutěž pro školáky a předškoláky z Čeladné

Naše lesy za 100 let

Již více než rok vystavujeme nejen sebe, ale především naše děti stresujícím pohledům na holé lesní pláně, důsledek to boje s kůrovcem. Proto vznikla soutěž, kterou organizuje obec Čeladná (a její kulturní komise), Biskupské lesy Ostrava a Okrašlovací spolek Rozhledna z Čeladné.

Nejlepších 25 kreseb bude otištěno v knize Hajnů a hájenky Beskyd, kterou letos na podzim vydá Okrašlovací spolek Rozhledna. Vize nejmladší generace tak bude trvale a na věky uchována pro ty, kteří přijdou po nás. Mluvit s nimi budeme právě prostřednictvím kreseb v této knize.

Soutěž končí 30. června.

Podrobné informace najdete na poslední straně zpravodaje.

Pozdě, ale přece

Pohledy na průběh distanční výuky se u žáků různí. Některým podle zjištění vyhovovala a některým právě naopak. Žáky 2. stupně jsme po návratu k prezenční výuce trochu vyzpovídali. Každý ročník se v názorech trochu liší. Obecně se ale žáci obávali testů, neúspěchu a všichni se těšili na své spolužáky. Těžké pro ně bylo plnění zadaných úkolů a stále dávat pozor.

A na co jsme se ptali?

1. Přinesla ti distanční výuka něco nového? Jaký z ní máš pocit?
2. V čem ti distanční výuka vyhovovala?
3. Co bylo naopak těžké?
4. Podařilo se ti nastavit a dodržovat „školní režim“?
5. Na co ses do školy těšil/a nejvíce?
6. Čeho ses obával/a?
7. Jakou bys dal/a učitelům za distanční výuku známku?

Připravila Jana Kordeková

Gábina (6. B)

Distanční výuka mi přinesla větší zkušenost s počítačem. Pocit z ní mám ale špatný, protože jsem celý den musela být na elektronice. Při on-line hodinách jsem se bála, že se mi vypne počítač. Výuka mi vyhovovala v tom, že jsem nemusela pořád dávat pozor. Těžká pro mě byla angličtina. Školní režim jsem dodržela. Do školy jsem se těšila na kamarády, na přírodopis a matematiku. Obávala jsem se testů. Některým učitelům bych dala 1 a některým 2.

Amelie (8. třída)

Distanční výuka mi nevalila, ale raději mám výuku normální. Během distanční výuky jsem si mohla naplánovat, co kdy chci dělat. Obtížné bylo, když jsem nějaké učivo nepochopila. Školní režim jsem dodržovala, ale někdy jsem nestíhala. Nejvíce jsem se těšila na třídu a obávala se, že nebudu chápat, co se v hodině dělá. Známkou učitelům nedávám. Záleží totiž na tom, o jaký předmět by se jednalo.

Daniel (8. třída)

Při distanční výuce jsem se naučil větší samostatnosti. Nemám z ní ale příliš dobrý pocit, raději bych se učil ve škole. Vyhovovala mi v tom, že jsem měl větší klid na soustředění. Kromě toho, že jsme byli doma, bylo vše stejné. Školní režim se mi podařilo dodržet. Do školy jsem se těšil na normální výuku a spolužáky. Obával jsem se písemek během prvního týdne. Učitelům bych dal 1 za jejich mimořádný výkon během distanční výuky.

Jakub (8. třída)

Distanční výuka se mi docela líbila, byla pohodlná. Těžké bylo udržet soustředění, ale řekl bych, že se mi podařilo dodržet školní režim. Nejvíce jsem se do školy těšil na přátele a obával se písemek. Učitelům bych dal známku 3.

Erik (6. B)

Během této výuky jsem si uvědomil, jak si vážím školy. Pocit mám ale smíšený. Výuka mi vyhovovala v tom, že jsme měli méně hodin. Učivo bylo přes notebook těžké pochopit. Školní režim jsem vcelku dodržel. Do školy jsem se těšil na normální výuku, ale bál jsem se, že jsem přes on-line výuku špatně pochopil učivo. Učitelům za výdrž a vše, co pro nás dělali, dávám 1*.

Viktor (8. třída)

Distanční výuka mi nic nového nepřinesla. Docela jsem ji neměl rád. V ničem mi nevyhovovala. Školním režim jsem dodržel. Nejvíce jsem se těšil na spolužáky, ale prvního týdnu ve škole jsem se obával. Učitelům dávám za výuku 2.

Eva (6. B)

Během distanční výuky jsem se konečně naučila od kdy do kdy trvá jaká hodina. Tato výuka mi nevyhovovala. Nikoho jsem neviděla, byla jsem mnohem více závislá na počítači a mobilu. Naučila jsem se ale být více samostatná. Nejtěžší bylo nevidět spolužáky a učitele, nemít si o přestávce s kým popovídat nebo jít ven. Školní režim jsem se snažila dodržovat, ale nepodařilo se mi to. Vstávala jsem o hodinu později. Těšila jsem se, až všechny pořádně pozdravím a lehnu si na náš třídní koberec. Jako ostatní jsem se bála testů, ale mnohem více toho, že nikoho nepoznám a nevzpomenu si na jména. Učitelům známku neumím dát, ale nejvíce mě bavil PŘ, Z, D, M a A.J.

Barbora (7. třída)

K předmětům, které jsem neměla ráda, jsem si vybudovala nový vztah. Pocit z distanční výuky mám špatný, protože při on-line výuce chybělo něco, co je jen ve škole. Doma jsem ale měla více času na procvičování. Těžké bylo dělat si zápisky, některé byly velmi dlouhé. Školní režim se mi vcelku podařilo dodržet, ale on-line hodina školní výuku nenahradí. Jednoznačně jsem se těšila na učitele. Bála jsem se, že po návratu do školy zapomenou na vše, co jsem se naučila. Pro učitele ani 1* není dostačující, protože s některými žáky měli neskutečnou trpělivost a za zvládnutí on-line výuky mají můj velký obdiv.

Elena (7. třída)

Pocity z distanční výuky mám smíšené. Měla své výhody i nevýhody. Díky lockdownu jsem si našla cestu k angličtině, která mě teď baví (např. filmy a seriály jsou lepší s originálním dabingem). Obecně bylo super, že jsem nemusela brzy vstávat. Také jsem si učení mohla rozvrhnout podle sebe. Tím, že nebylo tolik zkoušení a testů, tak nebylo ani tolik stresu. A díky covidu máme konečně psa! Během distanční výuky bylo těžké udržet pozornost a nenechat se rozptýlit děním kolem sebe. Školní režim jsem ze začátku neuměla udržet, ale později jsem si vždy napsala, co chci dělat, a to se mi podařilo dodržet. Do školy jsem se těšila na spolužáky. Za ty dva roky jsme si vytvořili krásný kolektiv. Ve škole se nyní bojím hlavně jazykových předmětů a také toho, že zjistím, že nic neumím. Učitelům bych dala známku 2. Rozhodně to pro mě muselo být těžší než pro nás. Některým učitelům bych dala 1*. U některých mě jejich hodiny přestaly úplně bavit.

Co ti dala distanční výuka?

Díky covidu máme psa!

Můj rok s covidem (anketa pro učitelský sbor)

CO MI PŘINESL TENTO ŠKOLNÍ ROK POZITIVNÍHO?

- Nic, co by stálo za řeč.
- Naučila jsem se více využívat techniku, pracovat s různými webovými stránkami, více si vážit „normálního“ času stráveného s dětmi při výuce ve škole. Pozitivum pro žáky vidím v tom, že většina z nich je nyní samostatnější a sebevědomější při používání výpočetní techniky.
- Obecně se pozitiva hledají jen velmi těžce, spíše mě dané období utvrdilo v tom, že přímý kontakt s žáky je stále nezbytný a klíčový při jejich vzdělávání. Na druhou stranu se ukazuje, že stále existují žáci, kteří jsou zvědaví a hladoví po vědomostech a neváhají dělat ani práci navíc. Mnozí zákonní zástupci si také uvědomili, že výuka dětí není jednoduchá a nepřichází, tak nějak sama, ale je náročnou činností, které se musí věnovat odborníci (pedagogové). Také si myslím, že distanční výuka „oprášila“ znalosti mnohých zákonných zástupců či je dokonce „dovzdělala“...
- Zdokonalení práce s počítačem, zvýšení sebevědomí. Víím, že si v průběhu on-line výuky dovedu sama poradit.
- Zlepšila jsem se v organizaci denních aktivit. Skloubit roli matky, pracující ženy, zároveň studentky a dcery bylo zpočátku velmi náročné, ale jak se praví: „Kde je vůle, tam je cesta.“
- Nic.
- Zdokonalení se v PC technice. V tomto směru jsme se všichni, včetně dětí, posunuli o velký kus.
- Školní rok 2020/2021 byl pro mě zcela nový. Prakticky každý den mi přinášel nové zkušenosti a poznání. Tím, že se pro mě jedná o první takový rok, tak, bohužel, nemám porovnání s „normálním“ chodem školy. Avšak naučila jsem se více komunikovat s žáky a našla si cestu ke komunikaci s rodiči, a po návratu k prezenční výuce mi připadá vše daleko jednodušší než dříve.

- Při všech úskalích on-line výuky jsem ocenila autentičnost a zejména upřímnost některých žáků, že skutečně přiznali, přestože jsem na ně „neviděla“ (na II. stupni jsme nepoužívali kamery i z důvodu problematického přenosu signálu), že právě vstali (přestože se nejednalo o první hodinu), učí se v pyžamu, případně že právě pijí dobré kakao. Rovněž tak pravdivost omluv, proč není úkol splněn v termínu...
- Na počátku distanční výuky a také během ní, i když již v důsledku únavy ne tak často, úžasnou aktivitu mnohých žáků, pracovitost a šikovnost při zvládání nových způsobů učení.
- Zlepšení v PC schopnostech tak, jako každý. Orientaci a užívání různých aplikací a platform. Flexibilitu a invenci, jak postupovat, jak si pomoci v kon-

krétních situacích v průběhu on-line. Hlubší seznámení se s jednotlivými žáky, zákonnými zástupci při řešení konkrétních situací. Těchto informací jsem se nažila zúročit ve výuce, mířila jsem cíleně na jejich zájmy, koníčky, domácí mazlíčky. U mladších žáků byl ihned vidět posun, pozornost, aktivita. Se staršími žáky byla práce obtížnější, ale i zde se cesty našly. V podstatě na konci doby „covidové“ jsem dokázala skloubit i téměř neslučitelné.

- Vzdělávání na dálku mi otevřelo možnosti, do kterých bych se v běžném školním běhu s mladšími žáky ani nepouštěla. Okolnosti mě donutily hledat nové možnosti využití digitální techniky k výuce na dálku i k výuce prezenční a jsem tomu ráda. Posunula jsem se zase o pár krůčků dál.

CO MI TENTO ŠKOLNÍ ROK DAL?

- Možnost vyzkoušet si on-line výuku a výuku na Teamsech.
- Jsem schopnější ve vyhledávání a vytváření prezentací, soutěží na PC k výuce. V práci s technikou mám stále mezery, ale posunula jsem se o několik levlů dál.
- Uvědomění si toho, že „zdraví na 1. místě“ není pouze fráze.
- Pokoru a úctu k životu. Prohloubení přátelství s těmi, které jsem znala již od základní školy a delší dobu jsme se neviděli.
- Nechuť k práci.
- Nejen letošní školní rok (své částečně „vykonat“ i ten loňský) způsobil zděšení mé oční lékařky, neboť mi bohužel přidal další dioptrie... A obávám se, že tomu tak nebude pouze u mě.
- Sebekontrolu, vůli k různým činnostem, nepodléhat skepsi. Snažila jsem se uplatňovat dvojí pohled na věc. Hledala jsem i pozitivní stránky této doby a s tím jsem i pracovala.
- Životní zkušenost, která se již (doufám) nikdy nebude opakovat

CO MI PŘINESL TENTO ŠKOLNÍ ROK NEGATIVNÍHO?

- Negativního toho byla spousta. Narušení a postupná ztráta školních návyků, narušeno bylo sociální citění, doposud není možná srozumitelná komunikace s dětmi i mezi nimi samotnými (roušky jim brání při mluveném projevu), nedostatek pohybu zvláště u dětí mladšího školního věku. To vše sleduji a trápím se.
- Chyběl mi každodenní kontakt s dětmi, s kolegy, zážitky z výletů, exkurzí a dalších mimoškolních aktivit. Velkým negativem byla nemožnost okamžité kontroly školní práce, kdy někteří žáci nepracovali podle zadání, vymlouvali se na připojení... takže po návratu k prezenční výuce jim chyběla velká část probraného učiva.
- Velké negativum je rozjívěné chování dětí po návratu do školy. Všechna pravidla jako by nebyla a začínáme od začátku, jako by bylo září.
- Předpokládám, že většina laické veřejnosti, „masírované“ mediálními prohlášeními politiků či jiných diletantů (to není nadávka, ale označení někoho, kdo je v daném oboru spíše samoukem) bude stále vidět v pedagogickém povolení hlavně populistické výhody – volno během prázdnin, práci doma, nechození do školy apod.

- Zdravotní problémy – obtížnější dýchání, častější hlasovou indispozici, únavu.
- Potvrzení toho, že školství v České republice není pro mnohé představitele státu prioritou.
- Všechno.
- Nepřítomnost žáků ve škole a s tím spojenou absenci osobního kontaktu a taktéž všeho „normálního“, co se ve škole během roku děje.
- Velmi negativní a šokující bylo zjištění, že veliký počet žáků během distanční výuky nebyl schopen pochopit zadání. Poté nám učitelům posílali e-maily, ve kterých nebyly splněny zadané úkoly. Obecně celková e-mailová komunikace se žáky byla velice vysilující. A to právě veřejnost neviděla, nebo nevidí, že učitel se nezastaví po vyučování. Práce kolikrát trvala (nebo trvá) do nočních hodin.
- Negativum u mě jednoznačně představuje několikaměsíční zcela netypický způsob práce. Domnívám se, že přes veškerou snahu nás pedagogů jsme

- nedokázali a ani nemohli dokázat to, co bychom dokázali při běžné školní výuce. Bylo a je nám totiž jasné, že ne všichni žáci měli / mohli mít stejné pracovní podmínky, kterých se jim dostává ve škole.
- Psychické vyčerpání během distanční výuky – příprava vyučovacích hodin, výukových materiálů, pomůcek pro žáky se SVP a intaktních. Veškerá administrativa trvala běžně až do večerních hodin, kdy jsem již pocítovala vyčerpání. Specifický pohled laické veřejnosti na naši práci, prý jsme měli dovolenou.
- Nejmladším dětem poznamenal Covid vstup do světa školáka. Sotva se prvňáci a druháci rozkoukali, už seděli doma na on-line výuce. Chybí jim tedy základní pracovní návyky a zejména soustředění na práci. Práce jim jde daleko pomaleji než jejich předchůdcům.
- Dlouhé hodiny jsem vysedávala u počítače. U některých žáků jsem očekávala úkoly, ale protože je sami neuměli poslat, čekali do pozdních hodin na rodiče.

CO MI TENTO ŠKOLNÍ ROK VZAL?

- Radost z dobře odvedené práce.
- Možnost trávit více času s dětmi, společně s nimi vytvářet ve třídě přátelskou a tvůrčí atmosféru. Vzal mi také nervy při vypadávajícím připojení mém či žáků, při neustálém rušení při práci lidmi z okolí dětí, kteří si neuvědomovali, že jejich práce či povídání narušuje výuku. Vzal mi velkou část času, který jsem mohla věnovat sobě a svým blízkým, protože nároky distanční výuky na mě kladly vysoké požadavky a příprava byla pro mě mnohem náročnější než při prezenčním studiu.
- Hlavně obrovské množství času, včetně toho volného, který mohl být určitě využit účelněji. Povinností většinou ubylo mnohem méně, než přibýlo jiných povinností, které do té doby byly spíše marginální – komunikace e-mailem, opětovné (a často nekončící) vysvětlování, komplikace technického charakteru (internetové připojení, technické problémy žáků...)
- Každodenní osobní kontakt s dětmi i kolegy.
- Nevzal mi nic, naopak mě velmi posílil.
- Chuť k práci.
- Jeden rok „školního/pracovního“ života.

- Rok distanční výuky mi vzal velké množství energie a kolikrát vyvstal i pocit bezmoci a beznaděje. Byly dny, kdy vám žáci dávali najevo, jak jsou unaveni a znechuceni. A to se samozřejmě projevilo na průběhu celé hodiny. Někdy se naopak přihlásili s radostí a rozmluvili se.
- Energii, čas, kousek zdraví.

- Nejvíce mi chyběl kontakt s dětmi, ta pravá atmosféra při hrách a komunikacích. Přece jen „naživo“ je to mnohem lepší. I když jsme se v rotační výuce scházeli, prostor pro hry zde příliš nebyl. Pořád bylo co dohánět.
- Obrovské množství energie a času při plánování on-line hodin tak, aby to žáky alespoň trochu bavilo.

POZNAMENALA/ZMĚNILA VÝUKA NA DÁLKU VZTAH UČITEL/ŽÁK?

- Výuka on-line oživila distanční výuku. Trošku odhalila, jak se děti chovají doma.
- Vztah učitel/žák byl ochuzen o společné zážitky, ale zase s rodiči díky častější komunikaci byl propojenější a spolupráce ve většině případů fungovala skvěle.
- Více se do školy těšíme, uvědomili jsme si, že přímá komunikace se nedá ničím nahradit.
- Ano, zejména u žáků druhého stupně, kteří ve většině případů museli absolvovat distanční výuku sami, bez rodičů za zády. Ze začátku si děti chtěly povídat, ale s postupujícími měsíci byla z jejich reakcí stále více cítit apatie. Není se čemu divit.
- Odhalili se ti, pro něž škola nic neznamená.
- Podle mého názoru se můj vztah se žáky po distanční výuce vydal úplně jiným směrem, než byl na začátku. Mám pocit, že je teď daleko více znám, jsme si blíží, vím, co od koho očekávat, a co všechno

ze sebe umí vydat. Během distanční výuky jsem zavedla na úvod hodiny prezentaci a komentář fotografií, které během týdne žáci nebo já sama nafotíme. Fotografie poté vkládám do prezentací a na začátku výuky si je prezentujeme a komentujeme. Kolikrát jsem si říkala, že jsem si na sebe ušila bič, ale stálo to za to. V tomto směru budu pokračovat i během prezenční výuky.

- S kolegy jsme se povětšinou již v prvních dnech a týdnech výuky na dálku shodli na tom, že žáci, kteří ve škole nepatřili k těm, jež s námi rádi a často komunikují, za monitorem fungovali úžasně. Byli aktivní, komunikativní, úkoly plnili vzorně. Naopak mnozí ve škole „živí“ žáci za monitorem příliš slyšet nebyli, často měli problémy s mikrofonom, s internetem, se signálem... Takže se v nové podobě školy v podstatě také rychle zorientovali, aby (možná) měli od učitele na chvíli pokoj... Takže v podstatě „Študáci a kantoři“ v moderní době.

Nutno však říct, že i zde převažovala pozitivita, průvodní texty žáků s odesílanými úkoly či pracemi byly často vylepšovány i přáním pěkného dne, což musí každého potěšit, zvlášť když e-mailů nám v poště každý den přistávaly desítky. No a vůbec největší „pohlazení“ musí být pro učitele, když mu žák napíše nebo řekne, že už se těší, až jej uvidí doopravdy naživo.

- Pro každou stranu je komunikace prostřednictvím obrazovky velmi náročná, neosobní. Mohou se vytvářet mylné domněnky nejen o učiteli, ale i o žákovi.
- Nemám pocit, že by došlo k nějaké změně ve vztahu. Ale rozhodně jsem za poslední rok slyšela mnohem častěji děti říkat, že se těší, až zase půjdou do školy. Zaznamenala jsem však změnu ve vztazích mezi dětmi. Více se spolu baví, mají, alespoň prozatím, spolu hezčí vztah. Vzniká mezi nimi méně slovních šarvátek. Jsou zkrátka rády, že spolu mohou být.

MYSEL/A JSEM SI O NĚČEM V ON-LINE VÝUCE, ŽE TO NEPŮJDE A NAKONEC SE TO PODAŘILO?

- Práce na Teamsech je zajímavá, spíše jsem měla potíže se zapůjčením notebooku na pracovišti.
- Obavy ze zvládnutí práce v aplikaci MS Teams. Postupnými kroky formou samostudia a sdílením zkušeností s pedagogy se podařilo on-line výuku učinit zajímavou a přínosnou. I menší žáci se naučili v aplikaci MS Teams uspokojivě reagovat.
- Po pravdě musím říci, že jsem byla velmi skeptická k tzv. „role-play“ aktivitám, ve kterých si děti rozdělí postavy z textu a čtou jejich dialogy. Ve třídě to není žádný problém, ale představte si on-line hodinu, kdy každou chvíli ně-

komu vypadne signál, štěká vám do toho pes nebo přijde poštačka s balíkem.

Výsledek ale předčil mé očekávání. Děti byly moc šikovné a snažily se, co to šlo.

- Naopak. Myslel jsem, že to půjde a ono to nešlo.
- Kdyby mi někdo řekl, že s žáky (početnou třídou) dálkově zvládneme domácí slohovou práci zaměřenou na výklad, bez vhodných učebnicových textů pouze na základě jiných sdílených a odesílaných materiálů, tak bych mu na počátku předchozího školního roku určitě nevěřila. A takových výzev v různém učivu bylo nemálo. Toto byl jen jeden příklad za všechny, který jsem nemohla nezmínit.
- Počáteční problémy s připojováním, stále totožné hlášky žáků „nejde mi mikrofón, kamera, signál“ a podobné výmluvy postupně vymizely. Distanční výuka si našla své pevné místo v denním režimu i návycích. Bod zlomu nastal, žáci se na hodiny přihlašovali bezproblémově a byli disciplinováni.
- Já osobně jsem myslela, že jsem vyčerpala veškeré motivační zdroje, aktivity, ale nebylo tomu tak. Zjistila jsem, že dokážu distanční výuku obohatit i o prvky výuky, o kterých jsem doposud reálně

neuvažovala. Samotným žákům se naše nové metody líbily. Konec hodiny byl věnován rekapitulaci všech zúčastněných.

Děti již znaly systém, takže po čase vyvíjely aktivitu samy. Chtěla jsem vědět i negativní stránky, co se jim nelíbilo, co by chtěly jinak, co jim nešlo, v čem mají doposud velké problémy. Jejich odpovědi mě opravdu zajímaly a na nich jsem pak koncipovala další náplně hodin. Výuku jsem vedla někdy tak, že se ze mě stal žák a z žáků se stávali učitelé. Tím si sami vyzkoušeli, jaké to je být v jiné roli. Měli skvělé poznatky, prý to nebylo vůbec lehké. A dokonce jsme se po tak dlouhém čase poznali.

- Nedokázala jsem si představit na začátku školního roku výuku na dálku u těch nejmladších dětí. Mile mě překvapily. Tady bych moc ráda poděkovala rodičům za pomoc. Společnými silami jsme vše zvládli. Děti byly u on-line výuky velice disciplinované. Skutečně jsem byla překvapená, jak se snažily a dodržovaly pravidla komunikace.
- Zpočátku jsem si myslela, že to bude větší „oříšek“, ale přece jsme to zvládli. Musím také ocenit spolupráci s rodiči. Musím ale konstatovat, že kvalitativně jsou výsledky přece jenom nižší.

DAJÍ SE NABYTÉ ZKUŠENOSTI NĚJAK ZÚROČIT?

- Nové zkušenosti určitě zúročím.
- Vše špatné je pro něco dobré, takže určitě ano. Jedním z „plodů“ nestandardní výuky je také velké množství materiálů, které lze využívat i v běžném typu výuky, což je přínosné pro obě zúčastněné strany. Pedagogové si také mohli udělat „obrázek“ o fungování nejen žáků samotných, ale i jejich rodin, což je pro další práci se všemi zúčastněnými velkou devizou...
- V osobním kontaktu s dětmi v častější pochvaly, pohlazení, povzbuzení, trpělivosti, milém slovu...
- Určitě budu více v hodinách využívat notebooky, které jsou v počítačové učebně, a interaktivní pracovní materiály.
- V případě další epidemie ano.
- Pokud by se podobná situace v budoucnu „někdy“ opakovala, už víme, jak na to. Ověřili jsme si, že se v krátkodobém horizontu distanční forma dá zvládnout (např. chřipkové období). Nicméně už nikdy více tato zdoluhavá varianta.
- Mnoho žáků a jistě i nás pedagogů si prohloubilo a osvojilo nové způsoby práce s technikou. Takže pokud ji budeme nadále rozumně využívat, bude to určitě ku prospěchu nás všech.
- Kdo chce, zúročí hodně. Já chci, tudíž postupem doby budu určitě zpětně hodnotit prožité situace a vše, co se událo. Každá doba i situace nám něco přináší, má nám něco říci. Možná se nám COVID-19 snaží podvědomě sdělit, ať zpomalíme životní tempo, nároky, zlepšíme mezilidské hodnoty a vztahy.
- Těžko říct, uvidíme.
- Zkušenosti zúročujeme neustále. Zavedli jsme virtuální třídu a občas domácí úkoly zadáváme i on-line. Děti si tak neustále procvičují práci s PC, kdyby zase musely zůstat doma.
- Objevila jsem spoustu on-line aktivit, které se chystám využít také při školní výuce.
- Se žáky jsme získali nový náhled na učivo, přístup k němu, i pocit zodpovědnosti. Poznali jsme se z jiné stránky a to je vždy přínosné.

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISTĚ

Přijímací řízení na střední školy aneb Reportáž z „první linie“

Přijímací řízení na střední školy a hlavně podoba jednotné přijímací zkoušky na maturitní obory patří již tradičně v průběhu měsíců dubna a května k hojně diskutovaným tématům. Situace se opakuje i v letošním roce, byť přijímací zkoušky neprobíhaly zcela standardně. Jen pro připomenutí, v letošním školním roce mohla nastat i situace, že při menším zájmu o zvolený maturitní obor někteří žáci písemnou jednotnou přijímací zkoušku vůbec nekonali, a byli ihned přijati ke studiu. Pohledy na celou výše popsanou problematiku se velmi různí, a to nejen mezi odborníky, ale i mezi zainteresovanými žáky a laickou veřejností. Nemá cenu zde uvádět argumenty pro a proti, ale dejme slovo těm, kterých se to dotýkalo nejvíce, tedy samotným devátákům.

U některých převládá pesimismus a strach z neúspěchu:

„Bylo to hrozné...Přišlo mi, že jsem nevěděla nic...Už chci, ať to prostě skončí...“

„...Před přijímačkami všichni říkali, že stres opadne, když je dopíšu. Ale teď...se bojím nepřijetí...“

Jiní po prvotním zděšení zjistili, že se to dá zvládnout:

„...Ze začátku jsem měl stres, ale když jsem začal psát, tak opadl. Celkově jsem to čekal horší, než nakonec bylo...“

„...Z přijímaček mám takové smíšené pocity. První den...jsem byl nervózní, že jsem to pokazil, ale čeština mě uklidnila...“

„...Matika mi zkazila náladu, ale v češtině jsem si oddechl...“

„Přijímačky první termín byly mnohem náročnější než druhý den...“

„Čeština byla o hodně těžší než matematika...“

„První den byla matika těžká a čeština lehčí a druhý den přesně naopak...“

Dalším přišla tato nová životní situace celkem snadná:

„...Přijímačky byly v pohodě a mám z nich dobrý pocit...“

„...Byla to pohoda... Doufám, že mě přijmou. Těším se na novou školu...“

„Přijímací zkoušky pro mě moc těžké nebyly...“

Ti nejšťastnější se stresu spojeným se zásadním životním krokem zcela vyhnuli:

„Já jsem přijímačky nepsala. Když jsem se dozvěděla, že jsem přijata, tak jsem byla strašně ráda...“

„Já jsem šťastná, jelikož jsem nepsala přijímačky a dostala jsem se bez jakéhokoliv stresu...“

Úspěšné zvládnutí jednotných přijímacích zkoušek, je ale pouze prvním krokem ke studiu na dané střední škole, protože ještě je nutné být v pořadí úspěšných uchazečů tzv. „nad čarou“, tj. mezi těmi, kteří jsou přijati dle zadané kapacity budoucí třídy.

Věřím, že všichni naši žáci se dostanou na vytoužené obory středních škol. O jejich úspěšnosti vás budeme samozřejmě informovat...

Já a moje rodina, na světě je jediná

Těmito slovy a následně celou básní potěšily děti mateřské školy Čeladenská беруška nejen své rodiny během video vzkazu, ale také naživo čeladenské seniory. K básni přidaly dva tanečky se zpěvem a nahrávkou klavírního doprovodu.

Celé vystoupení děti nacvičily v prostorách školní zahrady, abychom i při omezených možnostech, které nám tato doba přináší, dodrželi tradici. Již několik let totiž neslavíme jen svátek maminek, ale oslavujeme nejdůležitější část společnosti, tedy rodinu, která má svůj den 15. května.

Rodičům jsme s dětmi připravili pravé překvapení, protože v pátek před tímto svátkem si odneslo každé dítě domů záhadný balíček, který mohli rodiče rozbalit až v sobotu 15. května. Kromě přáníčka s fotografií dítěte a dárečku s uměleckým znázorněním obrázku se svou rodinou dostali rodiče i QR kód s odkazem na video vzkazy se záznamem z vystoupení všech dětí.

ZA KAMARÁDY DO SENIOR CLUBU

Do rodiny jistě patří kromě rodičů i prarodiče. Protože jsme chtěli potěšit i čeladenské seniory, za kterými normálně chodíme do Senior klubu, zorganizovali jsme ve spolupráci s panem Bernadym vystoupení pod balkóny DPS. Zde mohli senioři sledovat kulturní program z bezpečné vzdálenosti a pohodlí svých balkónů nebo přímo z ulice. Vystoupení jsme zakončili předáním dárků, které potěšily hned dvakrát. Nejdříve děti při tvůrčí práci a následně seniory svou nápaditostí. Dárek symbolizoval vzájemné obohacování obou generací. Děti kromě obrázku sebe s babičkou či dědečkem připojily nápad na to, co by mohli při jejich návštěvě ve školce společně dělat. Nápady

Besídky pod balkóny se zúčastnila desítku čeladenských seniorů

děti byly praktické (například sadit hrášek či stromy na školní zahradě), úsměvné (jako třeba skákat spolu přes švihadlo nebo jezdit s vláčky) i dojemné (že by si chtěli spolu číst knížky, uvíjet věnečky z pampelišek nebo povídat o tom, jaké je to být starý).

Z rozzářených a dojatých tváří všech zúčastněných bylo znát, že takové akce mají smysl a my se moc těšíme, až se budeme moci setkat i v prostředí mateřské školy.

Adéla Korniová, Jana Bartošová

Paní Dostálová si přebírá dáreček vyrobený dětmi ze školky

Takto vypadal dáreček pro seniory

Nikdy není pozdě stát se hrdinou

Opět jsme si potvrdili, že i drobné skutky mohou mít velký dopad pro životní prostředí, když se spojí síly dohromady. Pomalu můžeme rekapitulovat, co nám jarní Kampaň obyčejného hrdinství přinesla.

BAZÁREK

sezónního dětského oblečení a potřeb

KDE: V MŠ Čeladenská берушка

KDY: Příjem věcí: 28.5 – 1. 6. 2021

Prodej věcí: 2. – 4. 6. 2021 (8:30-17:00)

Přijímáme čisté, označené jarní a letní oblečení a vybavení (miminka+děti), označené vašim symbolem, cenou a pořadím v seznamu + seznam věcí, 1 položka = 1 věc.

Maximálně 50 ks na osobu.

20 % z ceny prodaného zboží bude věnováno na akce pro děti z MŠ.

Zapojilo se do ní 16 hrdinů a hrdinek, kteří si vybrali různé výzvy. Možná si řeknete, že je to na tolik oslovených málo, ale i tak mělo jejich konání smysl a třeba bude inspirací pro ostatní. Podařilo se nám zasadit 84 rostlin a jeden strom, ušetřit ekologickou dopravou 30,2 kg oxidu uhličitěho, strávit 256 hodin venku nehlédě na počasí, vyrobit ze zbytků látky tašku na nákupy a někoho jí obdarovat, ušetřit 182 litrů vody, nesníst maso o objemu pěti kuřat.

Pět hrdinů či hrdinek si udělalo den bez přístrojů, elektroniky či nákupů a označili 5 dopisních schránek nápisem „NEVHAZUJTE LETÁKY“, čímž ušetřili 75 kilogramů papíru, který je potřeba na letáky za jeden rok pro 5 schránek. Dopad je však mnohem větší, protože je třeba si uvědomit, že leták musí někdo vytisknout, dopravit do schránky a při štěstí, že se dostane do tříděného odpadu, i vynaložit náklady a úsilí na jeho recyklaci. Přitom má dnes již drtivá většina lidí možnost si reklamní letáky prohlédnout zdarma na internetu. No a co si budeme povídat, příležitost dělá zloděje, tedy zákazníka a kolikrát pod lákadlem zboží z letáku v akci nakoupíme i to, co nepotřebujeme.

Obyčejný nápis na schránce tak může ušetřit peníze nám všem a především šetřit životní prostředí. Zkuste se nad tím zamyslet, až bude listovat v letáčích, které vám přijdou do schránky. Díky chování několika lidí v sedmi dnech se podařilo ušetřit roční práci dvaceti dvou vzrostlých stromů, protože nemusí absorbovat oxid uhličitý, kteří tito hrdinové svými drobnými skutky nevytvořili.

Jana Bartošová

O zvířátkách v MŠ vesele i nevesele

Do školky se konečně vrátily všechny děti a také některá zvířátka, která byla na tzv. covidových prázdninách v různých domácnostech. Třeba osmáci Věrka a Terka. Zvířátko, o která se společně s dětmi v MŠ staráme, máme opravdu hodně a to přináší jak radosti, tak také starosti. A jarních událostí bylo poměrně dost.

Karolínka, Adrienka a Emička krmí zvířátka v nové králíkárně

Některá zvířátka, například suchozemská želva Cecilka, se probudila ze zimního spánku. Ten trávila u Urbanových. Vodní želvy Berta a Dafné se po zimní hibernaci vrátily zpět do venkovního jezírka. Králík Hugo Nebojsa s morčaty Belinkou

a Jessie dostali krásný nový velký venkovní příbytek, který jim vlastnoručně postavil pan Hanke. Strašilky a pakobylky se nám úspěšně opět rozmnožily a akvárium se dočkalo nové zářivky. Had Klaudie se svlékla a poprvé za dobu, co ji ve školce máme,

nám začala klást vejce, což pro nás bylo opravdu velké překvapení a událost.

RADOST NĚKDY STŘÍDÁ SMUTEK

Ale bohužel se dějí také události velmi smutné. Hned první noc po přestěhování ptactva z vnitřní do venkovní voliery se stala tragédie a do voliery se dostalo neznámé zvíře, možná lasička. Její noční atak skončil smrtí dvou andulek a ukousnutím končetin dvěma korelám. Obě korely podstoupily operaci, s poloviční úspěšností, tudíž se momentálně zotavuje jediná přeživší. Nicméně tato korela už se k nám nebude moci vrátit a zbytek života stráví u zkušeného chovatele, který se o ni bude schopen postarat. Venkovní voliéra projde důkladnou kontrolou a úpravami, než se do ní zbylí ptáci znova vrátí. Do té doby zůstane prázdná.

Všechna zvířátka, o které se v MŠ s dětmi staráme, jsou buď opuštěná, nechtěná či nalezená, nebo třeba v případě vodní želvy se prostě tak nějak sama vyskytla jednoho dne v jezírku. Péči o zvířata vnímáme v MŠ jako důležitou součást ekologické výchovy dětí a po dobu naší nepřítomnosti nám s péčí velmi ochotně už spoustu let vypomáhá pan Honkyš, kterému patří naše velké poděkování.

Eva Wojnarová

Úzovkovitá Klaudie snesla 8 vajec

Voda má, voda má rozpuštěné vlasy...

Děti si připomněly důležitost životodárné vody a její koloběh v přírodě. Také se dozvěděly od chlapce z naší Žabičky, co hezkého můžeme udělat, tak jak to udělal on se svou rodinou – vyčistili potůček.

DÁREČKY PRO MAMINKY

A co dál? Přece všechny maminky měly svátek a my jsme na to s našimi kamarády určitě nezapomněli. Děti vyrobily dárečky a přáníčka a také se naučily hezkou básničku a písničku, kterou společně s velkou pusou přidaly své mamince druhou květnovou neděli. Jen je škoda, že byl dětí jen omezený počet, týkalo se to pouze skupinky několika malých dětí a předškoláků.

HURÁ NA ZAHRADU - PRACOVAT!

Krásného počasí jsme využili a společně s dětmi jsme nasadili jahody, které nám už krásně kvetou. Pak se ale počasí pokazilo a sluníčko se schovalo za dešťové mraky. Další na řadě budou fazole, které děti daly

naklíčit a květináč s hlínou už na ně čeká. Přidáme bylinky, které pak využijeme v kuchyňce při přípravě nějaké dobré pomazánky nebo salátu. Také už jsme připravili semínka měsíčku lékařského. Ten pak dáme naší paní učitelce z Květinčky, která z něj umí vyrobit hojivou mastičku na bolístky, způsobené například malými nehosty při hrách na zahradě. Vždyť máme ve třídách velkou přesilu kluků a tak jízda na dopravních prostředcích, fotbal nebo hokej jsou samozřejmou součástí pobytu venku. Tak nám prosím držte palce.

A hurá do světa! Bereme to sice trochu, jak se říká, hopem. Zavřená školka nám pokazila plány. Nám to však nevadí. Doplněním pro naše současné putování po světě

Naše Země ta se točí, i když nemá nožičky,
zvesela si neposkočí, shodila by hvězdičky.
Po vesmíru tíše pluje, s Merkurem si promluví,
Venuše jí pozdravuje, o Zemi už každý ví.

a jeho světadílech byla moc pěkná knížka Cestovatelské pohádky, kde trpaslík Honzík prošel všechny kontinenty naší planety a všude našel dobré kamarády. Poznávat svět našimi dostupnými prostředky je pro děti taky moc zajímavé a proto se k tomu určitě ještě vrátíme. Vždyť děti se svými rodiči už také hodně viděly a hodně toho znají. A tak zase budeme mít na čem stavět.

Ivana Chýlková

Upečená srdíčka a recept pro všechny maminky

Lukáš zalévá jahody

Siláci Kuba, Mathias, Martin a Lukáš dovezli hlínu do truhlíků

Takhle to vypadalo po návratu dětí z Květiny po covid prázdninách

Jak se mohou pohybovat kapky deště – školáci a padák

Malí zahradníci Zuzanka a Peťa se ve třídě starají o semínka

Patrik, Kája a Vilém vyrábějí papírová srdíčka pro maminku

Nela, Erik, Martin, Veronika, Lukáš
a Mathias vyrábějí mraky

Nelinka namalovala řeku a zábradlí, aby
do ní nikdo nespadl

Kája a jeho maminka

Kateřinka a její maminka

Patrik a Kuba už míchají těsto na sušenky

Klárka a Veronika při strouhání čokolády na
„americké sušenky“

Oliver si procvičuje počítání

Takhle vypadá naše zeměkoule (Lukáš,
Nella a Nela)

Vojta a Kuba testují kola po zimě

Když Ostravici vládli baroni

Jan a Josef Pavliskovi

Každá obec má konec konců nějaká ta údobí světlá i černá, Ostravici to špatné potkalo hned na začátku. V roce 1848 byl přijat nový obecní zákon a tím se stalo, že v červenci 1848 byl zvolen prvním starostou obce poslední fojt Jan Pavliska. Obec řídil téměř třicet let velice mizerně, nikoli k jejímu prospěchu, spíše však ku prospěchu svému. Nejinak se v dalších dvaceti letech choval ve funkci starosty jeho syn Josef, který si do obecního výboru vybral sice zámožné, leč negramotné rolníky. Pavliskům se přezdívalo „baroni“ a mnozí občané byli přesvědčeni, že skutečnými barony jsou. Rodiny Pavliskových se totiž staly zámožnými a zpanštlily. Padesát let, až do roku 1896, otec ani syn nevedli téměř žádné obecní písemnosti, ztratili dokonce obecní pečeť s obecním znakem a hospodářské výkazy byly značně nevěrohodné, pokud vůbec existovaly.

A posléze se do toho vložili hajní...

A to v první řadě syn velice přísného arcibiskupského hajného Willerta, Richard. Ten do té doby zastával funkci arcibiskupského lesního kontrolora, v důsledku čehož se v obci i v okolí těšil značné vážnosti. A tak se stalo, že v obecních volbách roku 1896 byl zvolen starostou Ostravice Richard Willert (1862–1910). Jeho věrným pomocníkem ve funkci předsedy místní školní rady se stal knížecí arcibiskupský lesmistr Jan Kupka.

Prvním, co si tito dva muži – a s nimi i celá obecní rada – předsevzali, bylo postavení nové školy v prostorách u kostela. Ta stará budova naprosto nevyhovovala, takže když se v květnu

1899 začalo s kopáním základů následně se stalo neuvěřitelné: Již pátého listopadu téhož roku se v nové škole učilo!!! Taková byla touha ostravických maminek a tatínků, aby se jejich dětem konečně dostalo potřebného vzdělání.

MÍSTO MUČÍRNY KVATITNÍ ŠKOLA

Nebylo totiž divu. Ve školní kronice té doby se o staré stávající škole píše: *„Jest nejbídnější v celém okrese místeckém a jest ku posměchu četným turistům kolemjdoucím. Je to pravá mučírna pro učitele i žáky...“*

A školu postavili bez dluhů. Podstatnou část

nákladů uhradil arcibiskupský statek, zbytek nákladů byl pokryt subvencí a dotací frýdlantských železáren. Ovšem nezůstalo pouze u školy, které věnoval starosta Willert několik sbírek brouků. Zasadil se o zřízení obecní nemocnice, obnovil provoz evangelického hřbitova, dbal na výzdobu kostela. Za dobu jeho starostování byly finanční poměry naprosto uspořádané. Jakkoli měli s manželkou celkem sedm dětí, věnovali značné částky a mnoho darů chudým žákům. Starosta Richard Willert se dokonce v jejich prospěch vzdal své starostenské odměny.

Bohužel, v roce 1900 byl starosta Willert

Úzkokolejná trať z Ostravice do Bílé, která vznikla za starostování Richarda Willerta, se nejdříve využívala pro přepravu dřeva z hor. Když za první republiky objevili zapomenutý kraj pod Lysou horou turisté, počet spojů rychle rostl

Zatímco mnoho jiných úzkorozchodných tratí zaniklo kvůli malému počtu cestujících, úzkokolejka do Bílé si na nezájem pasažérů nemohla stěžovat. Nakonec ale ustoupila výstavbě přehrady Šance, kterou stát po druhé světové válce potřeboval pro zásobování Ostravska pitnou vodou. Poslední vlak z Ostravice do Bílé vyjel 11. ledna 1965, poté zmizela velká část železnice a tři stanicemi pod vodou

imenován nadlesním v Rajnochovicích a v březnu roku 1900 se z obce odstěhoval, když při jeho odchodu ho obec poctila udělením čestného občanství. Marné bylo jeho niterné volání po vysněných plánech a nesplněných snech. Navíc v roce 1905 nečekaně zemřel jeho přítel a spolupracovník Jan Kupka, rovněž čestný občan Ostravice (mimochodem byl pohřben v Čeladné), avšak Richard Willert ostravické zdaleka neopustil. Ostravičtí se nevzdali.

V únoru 1908 byl Richard Willert zvolen znovu starostou Ostravice a tehdy mu již nemohl nikdo zbránit, aby realizoval své další sny. Ke škole přibyla další třída a byt pro učitele. V Hutích pod Smrkem byla postavena nová školní budova.

V roce 1909 zakoupila obec pozemek „Na Hrachovičném“ a již 2. října 1910 byla nová školní budova slavnostně vysvěcena a předána žákům a kantorům.

PILA A ŽELEZNICE

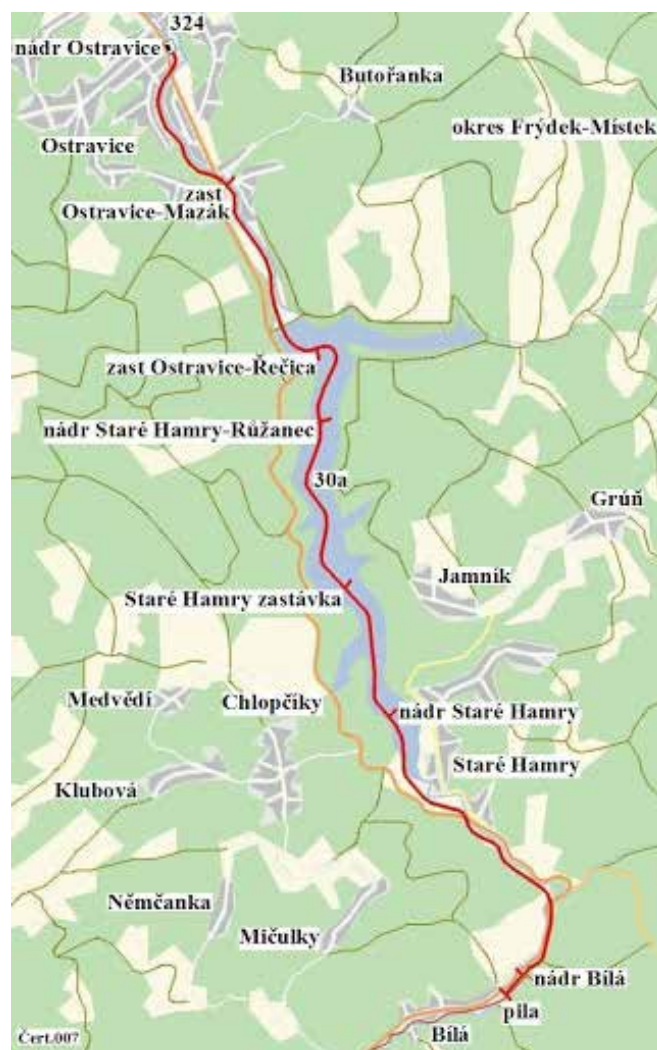
Splnil si svůj další sen a nechal zmodernizovat místní arcibiskupskou pilu. V červenci 1909 byly instalovány moderní stroje na elektrický pohon

(řezací katry, kruhové a pendlové pily – u všech bylo instalováno odsávací zařízení), vznikla nová brusárna, stolárna a zámečnická dílna. A jak bylo u hajného Willerta zvykem, dříve než za rok od započetí rekonstrukce jela pila na plné obrátky. Což nesmírně prospělo práci místního dělnictva.

A ještě má tento obdivuhodný muž něco na svědomí. Inicioval výstavbu úzkokolejné lesní dráhy z Bílé do Mezivodí, která navázala na klasickou železnici z Frýdlantu do Bílé. V roce 1908 bylo postaveno 600 metrů kolejí z Bílé na Starý plac. Do roku 1911 byla vybudována trať dlouhá přes pět kilometrů do Mezivodí.

Inspirátor této dráhy, neuvěřitelně pracovitý, vynalézavý a čestný muž, lidumil a mecenáš, odešel na věčnost 9. října 1910 – přespříliš namáhané srdíčko nevydrželo. A tak si tohoto osmačtyřicetiletého muže Bůh povolal k sobě, protože zřejmě i v nebi chodí andělé do nějakých škol, které je třeba rychle postavit. Není-liž pravda?

Petr Anderle

Mapa zrušené tratě z Ostravice do Bílé

Úryvek z připravované publikace „Hajní a hájenky Beskyd“, která vyjde v listopadu 2021 ve vydavatelství MORAVSKÁEXPEDICE Okrašlovacího spolku Rozhledna v Čeladné.

ROZHLEDNA

ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (8)

Doktor z přednášky...

Nedávno mě po jedné z mých přednášek oslovila jedna z posluchaček a dala mi fotografii pamětní desky. „A tohoto pana doktora znáte?“, zeptala se. Na fotografii bylo i datum pořízení 01/06/2019 a vzadu připsáno „bývalý Avion-lékárna RÝMAŘOV“.

O záslužném konání židovských podnikatelských rodin, jakými byli Hamburgerové, Berlové a Marburgové na Bruntálsku a Rýmařovsku, kteří zde v 19. století a počátkem 20. století zaměstnávali tisíce lidí a přinesli oblasti především rozkvět, jsem psal v řadě mých knih a publicistických textů.

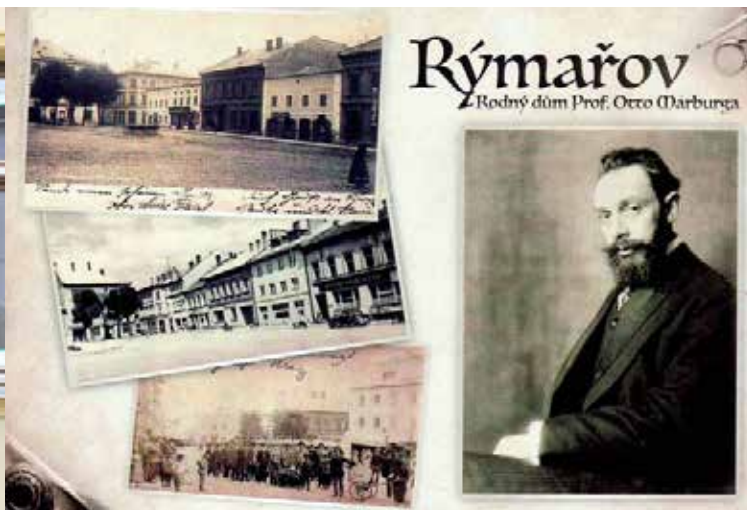
Ale že si před pár lety v Rýmařově připo-

menuli nejen historii **Maxe Marburga**, který zde vybudoval dvě textilky, ale i osobnost jeho syna profesora **OTTY MARBURGA**, neurologa světového jména, to jsem nevěděl. A byl jsem tím upřímně překvapen, protože znám dobře mentalitu obyvatel dnešních Sudet.

A tak znovu ožily vzpomínky na textilního podnikatele Wolfa Marburga, který

v Rýmařově založil první textilku, v čemž pokračoval jeho syn Max, zatímco druhý, prvorozený syn Gustav úspěšně rozvíjel textilní průmysl v nedalekém Bruntále. Počátkem minulého století zaměstnával téměř dva tisíce lidí. Posléze se na tuto rodinu „zapomnělo“.

Nejdříve to byli Židé, takže téměř všichni byli zavražděni v nacistických koncentrač-

ních táborech. Později to byli kapitalisté a Němci, proč se o nich také moc nemluvalo a nepsalo. Až po roce 1989 přestala být historie Sudet ostrakizována a do naší historie se vrátili mnozí významní lidé, kteří k ní nesporně patří. Jedním z nich byl právě profesor Ott Marburg.

A tak nakonec díky iniciativě a pátrání místních podnikatelů a historiků (především majitele lékárny Mgr. Marka Hampela a místního historika Mgr. Jiřího Karla) došlo k tomu, že ve čtvrtek 24. září 2015 byla na rodném domě Otty Marburga (1874–1948) slavnostně odhalena pamětní deska. Na snímku Dalibora Otáhala (na předchozí straně vlevo dole) desku odhalují kulturní ataše rakouského velvyslanectví Natascha Grijsl a tehdejší starosta Rýmařova Petr Klouda. *Sám starosta se vyjádřil v tom smyslu, že pro většinu obyvatel města začíná čas až v roce 1945. A že tento a podobné akty mohou být mostem s minulostí.*

JAK SE NADANÝ HOCH Z RÝMAŘOVA STAL PROFESOREM NEUROLOGIE NA COLUMBIA UNIVERZITĚ

Otto Marburg se narodil 25. května 1874 v Rýmařově, na jehož náměstí (dnes náměstí Míru) měla rodina dům, který sloužil jako obchod s textilními výrobky rodiny Marburgů a také jako zasilatelství. Byl prvorozeným synem Maxe Marburga jeho manželky Adély, rozené Bergové. Mladý nadaný hoch ukončil nakonec svá středoškolská studia v Olomouci a byl by zde rád absolvoval i studia medicínská. Jenže v roce jeho narození byla lékařská fakulta v Olomouci zrušena (tedy pouze to, co z ní zbylo – výuka ranhojičství). Takže nebyla než lékařská fakulta Vídeňské univerzity. Zde Otto Marburg promoval 23. prosince 1899. Rok předtím si ho za asistenta vybral profesor Heinrich Obersteiner (1847–1922) v té době již známý

Profesor Heinrich Obersteiner

1. mezinárodní kongres neurologů, Bern 1931. Bernard Sachs sedící čtvrtý zleva a Otto Marburg stojící třetí zleva.

neurolog, který byl mimo jiné v roce 1898 jmenován profesorem fyziologie a patologie centrálního nervového systému.

Profesor Obersteiner byl velice nezištný učitel. Mladého lékaře Ottu Marburga seznámil mimo jiné také s vynikajícím evropským psychoanalytikem Sigmundem Freudem (1856–1939), když oba muže nespojovala pouze jejich rodná moravská kolébka. A také posílá velmi rychle se učícího neurologa na stáž do Paříže, do Berlína a ten nakonec od roku 1905 pracuje na vídeňské univerzitě jako soukromý docent neurologie, když ho v roce 1912 císař jmenuje mimořádným profesorem. Během první světové války projevil profesor Marburg mimořádnou obětavost, za což byl několikrát vyznamenán. V roce 1919 je již řádným univerzitním profesorem a ve stejném roce po odchodu profesora Obersteinerova do důchodu přebírá řízení jím založeného klinického neurologického ústavu. Profesor Otto Marburg brzy získal pověst vynikajícího odborníka a skvělého pedagoga. Své znalosti předával mnoha studentům z evropských zemí (a samozřejmě také ze zemí českých) a získal si pozice i v zemích mimo Evropu.

V roce 1927 se blíže poznává s vynikajícím americkým neurologem Bernardem Sachsem (1858–1944). Tento absolvent Harvardu studoval u řady evropských psychologů a neurologů, po návratu do USA pracoval mimo jiné i jako prezident Americké neurologické asociace. S profesorem Marburgem uspořádali v roce 1931 v Bernu 1. Mezinárodní kongres neurologů.

Jenže přišly zlé časy – i v Rakousku stoupal počet příznivců nacismu a v březnu 1938 muselo z lékařské fakulty Vídeňské univerzity odejít 63 profesorů. Mezi nimi i Otto

Marburg a Sigmund Freud. Nebylo lze na nic čekat a tak se 14. června 1938 profesor Marburg i s ženou Malvínou (rozenou Knopfmacherovou) a s kolegou neuropsychiatrem Josefem Gerstmannem (1887–1969) a jeho manželkou Marthou, původem z Plzně, ocitli v New Yorku. Prvním, kdo jim podal pomocnou ruku, byl právě Bernard Sachs (známá je také Tay-Sachsova nemoc). Otto Marburg pracoval mimo jiné jako klinický profesor neurologie na Columbia Univerzitě. Když Bernard Sachs zemřel, byl profesor Marburg spolu se starostou New Yorku (Fiorello LaGuardia) jedním z těch, kteří nesli jeho rakev. Ve svém americkém pobytu se doktor Otto Marburg zabýval výzkumy epilepsie, zvláště nervovou soustavou, a popsal mezní hraniční formu roztroušené sklerózy. Za to byla po něm pojmenována – Marburgova roztroušená skleróza.

Marburg zůstává dodnes jedním z nejvýznamnějších neurologů v mezinárodním měřítku. Se širokým anatomickým, fyziologickým, histopatologickým a klinickým pozadím publikoval přes 200 článků o různých oblastech neuroanatomie, neuropatologie, neurologie a neurochirurgie; napsal nejméně deset knih a editoval dalších deset svazků, z nichž některé se staly standardními díly. Dopad jeho výzkumu se odráží v 800 citacích jeho prací (publikovaných před 58–108 lety) v „moderních“ časopisech Web of Science.

Profesor Marburg zemřel krátce po svých 74. narozeninách dne 25. května 1948 v New Yorku. Se svými sedmi bratry a sestrami a se staříčkou maminkou, kterou v jejich 92 letech umístili v koncentračním táboře Theresienstadt, se možná sešel až tam nahoře.

Petr Anderle

Josef Kalus: Vzpomínky

Medailony mých rodičů (závěr)

MLčeli jsme všichni, až otec ujal se znova řeči:

„A tuší-li kdo z vás, co mne podnítlo k mému vypravování?“

„Myslím, tatínku, že jsem to uhodl!“ hlásím se.

„Pověz tedy?“

„Chtěl jste mi asi naznačit, že s podobnou chutí, jako bratr před lety se oděl zástěrou a snášel součásti stavu s půdy dolů, já dnes vynášel je na půdu.“

„Ano, že jste si vyměnili úlohy: on šel ze studií k řemeslu, ty jdeš od řemesla na studie.“

Podotkl jsem: „Dnes se vám přiznávám, že když jsem jako žáček pozoroval učitele při těžké práci školní, stokrát jsem si řekl: Učitelem nechtěl bych být za živý svět! A dnes jako pětadvacetiletý muž, dávám se na studie, abych si dobyl toho tvrdého učitelského chleba. Podaří se mi to?“

„Co chceme, všechno se podaří!“ horlil můj přítel Felix Konečný, hlavní původce mého rozhodnutí. Otec a všichni ostatní mi přizvukovali.

„Chci!“ vykřikl jsem, abych ohlušil své pochyby a svůj strach z budoucích věcí a od-

hodlaně jsem pohlížel všem přítomným do očí, můj výkřik slyšely i stromy v zahradě, které tu se mnou vyrůstaly a znaly všechna přání a mé závažné sny.

Když vyšla má první knížka „Písně“ a donesl jsem ji z Příboře otci, zazářila mu tvář, listoval v ní a zastavil se u cyklu „Matce“, pročetl jednu nebo dvě písně a maje zvlhlé zraky, rychle odcházel ven, aby ukryl své dojetí. Když po smrti otcově jsem knížku přijal opět do svého vlastnictví, jediné písně Matce byly hodně ohmatány, ostatní stránky knihy byly takřka nedotčeny.

Poslední vánoce před smrtí otcovou shledal jsem otce málomluvného, seděl jako oukropek, nejevil na ničem zájmu a co nejpodivnějšího na něm, nekouřil.

„Tatínku, proč nekouříte?“

„Ztratil jsem, synku, všechnu chuť na kouření.“ Zarazilo mne to, protože otec byl náruživý kuřák a říkával: „až přestanu kouřit, bude můj skon nedaleký.“ Zavolaný lékař konstatoval, že otec schází sešlostí věkem.

Památník Josefa Kaluse

Za měsíc dostal jsem v Příboře telegram: „Otec je mrtev.“

Přichvátal jsem do Frenštátu a sestra Verunka mi o jeho posledních chvílích sdělovala: „V noci se probudil, posadil se na lůžku a chtěl hltet vody od žízně, když jí trochu uskrkl, zakašlal a zůstal mi mrtev v náručí.“ Bylo mu třiaosmdesát let.

Buď oběma lehká země a ať věčné světlo jim svítí!

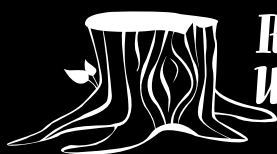
Amen.

Připravila: Zuzana Bajgarová

Rozvoz obědů - Restaurace U Pařezu

Hledáme řidiče na rozvoz, více info na tel.

- nabízíme pravidelný rozvoz denního menu
Čeladná, Kunčice p. O., Pstruží a blízké okolí
- ideální nejen pro seniory
- výběr z 2 hlavních jídel
- rozvoz v dopoledních hodinách, pondělí - pátek
- cena obědu včetně dovozu 109Kč
(polévka, hlavní jídlo, 1x týdně moučník)
- objednávky v restauraci nebo telefonicky

**Restaurace
U Pařezu**

**Restaurace U Pařezu
725 828 114
Čeladná 288**

Co byste měli vědět o klíšťatech

Přes svou malou velikost jsou klíšťata tvorem, kterého se při procházkách v přírodě právem obáváme. Jsou totiž přenašeči řady závažných onemocnění a až 20 % z nich je podle statistik infikovaných. Po přisátí na člověka mohou přenášet zejména klíšťovou encefalitidu a lymskou boreliózu. Právě začala jejich sezóna. Co je dobré o nich vědět a jak se vyhnout rizikům?

Mrňaví lezci jsou v přírodě tak nenápadní, že je dopředu sotva odhalíme. Vyskytují se především v travnatých nebo křovinatých porostech zhruba do výšky 150 centimetrů, a to i ve městech. Na svou oběť neskáčou, ale přelézají. Jejich přítomnosti si všimneme, až když si je neseme na sobě. Světlé oblečení s dlouhými rukávy a nohavicemi tak usnadní rozpoznání černé lezoucí tečky a umožní včasný zákrok proti přisátí.

„Prevence je vždy nejlepší taktika. Kromě vhodného oblečení doporučujeme použít před vycházkou repelenty, které vás ochrání nejen před klíšťaty, ale také před jiným bodavým hmyzem,“ doručuje vedoucí Lékárny AGEL PharmDr. Jarmila Staszková. *„Po návratu z procházky v přírodě vždy dobře přezkoumáte nejen sebe a děti, ale také domácí mazlíčky, kteří klíšťata přinesou do domácnosti v srsti.“* Klíšťata přežijí velké sucho i zimu, neaktivnější však jsou ve vlhkém a teplém počasí. Trpělivě vyčkávají na stéblech nebo keřích svého hostitele, kterého registrují svými senzory na základě pachových vjemů a blížících se otřesů. Když se potom zvíře nebo člověk otře o vegetaci, klíště se na něj přichytí.

SPRÁVNÝ POSTUP

Pokud si klíštěte všimneme pozdě a je už přisáté, je třeba ho co nejdříve odstranit. Čím dříve, tím lépe! Ani infikovaný jedinec vás nemusí nakazit, když máte dostatečně

U2 Desire Revival Band vystoupí v podvečer na náměstí

silnou imunitu a zbavíte se ho včas, ideálně do 24 hodin. Odborníci nedoporučují k odstraňování používat oleje a vytáčet klíště krouživým pohybem, při kterém hrozí odtržení ještě zakousnuté hlavičky. *„Před odstraňováním místo nejdříve vydezinfikujte, pak klíště pomocí pinzety, kleštiček na klíště nebo karty se zářezem vytáhněte kývavým pohybem a ranku opět vydezinfikujte. Vše potřebné vám nabídneme v lékárně. Doporučujeme také speciální tekuté přípravky na odstraňování klíšťat. Kapka tohoto přípravku na přisátém klíštěti zaschne nebo ho zmrazí a tím se zajistí bezpečnější odstranění,“* popisuje vhodné postupy paní lékárnice.

SPLÁCHNOUT A SPÁLIT. NEMAČKAT!

Po vytažení klíště přezkoumáte, zda je neporušené a nezůstala část hlavičky v pokožce. Vyjmuté klíště zabalte nejlépe do toaletního papíru a spláchněte do WC, popřípadě zabalené spalte. Rozhodně nerozmačkávejte prsty.

Vedoucí Lékárny AGEL doporučuje místo přisátí několik dní pozorovat: *„Je běžné, že se vytvoří malý svědivý pupínek. Aby nedošlo k rozškrábnutí podrážděného vpichu, je vhodné aplikovat gel s antihistaminiky, ten užijete i při poštípání komáry nebo podráždění pokožky od slunce. Pokud se však během několika dní objeví kolem místa přisátí červená skvrna, která se stále zvětšuje do pěti centimetrů i více nebo v centru bledne, vyhledejte lékaře.“*

ZÁSADNÍ JE OČKOVÁNÍ

Průzkumy potvrzují, že zhruba pětina klíšťat je infikována a míst s nakaženými klíšťaty u nás roste. *„V případě, že se často pohybujete v přírodě, ať už pracovní nebo v rámci volného času, jste vystaveni větší pravděpodobnosti napadení infikovaným klíštětem a měli byste tak uvažovat o očkování, které snižuje riziko nákazy na minimum,“* dodává paní lékárnice. Zvláště nyní na jaře, když jsou klíšťata neaktivnější, dbejte doporučených opatření a užívejte si přírody bez rizika.

Kateřina Malačková
Repharm / Agel

PharmDr. Jarmila Staszková, vedoucí Lékárny AGEL Ostrava-Vítkovice

Rezervujte On-line své léky na předpis

Zajistíte si dostupnost léků při vyzvednutí

 www.lekarna.agel.cz/rezervace-leku

 Léky Vám připravíme k vyzvednutí v Lékárně AGEL, kterou si vyberete

 Budeme Vás informovat o stavu rezervace a dostupnosti léků

 www.lekarna.agel.cz

Lékárnu AGEL najdete na ulici Čeladná 1.

NEBERTE MLÁĎATA RODIČŮM!

Chcete-li opravdu pomoci:

- * sbírejte jen mláďata viditelně poraněná
- * nalezená opeřená ptáčka usadte na nejbližší vyvýšené místo
- * na mláďata srstnaté zvěře nesahejte, nechte je na místě, matka se o ně postará
- * chovejte se v přírodě klidně a nerušte
- * nenechávejte v přírodě volně pobíhat psy
- * odebráním zdravého živočicha z přírody porušujete zákon!

Stáhněte si aplikaci Zvíře v nouzi a mějte kontakty vždy po ruce

www.zvirevnuuzi.cz centrální dispečink: **774 155 155**

vytváření tohoto plakátu podpořilo Ministerstvo zemědělství

PRODLOUŽENO DO 16. 6. 2021

Josef Konečný
Voda kouzelná

Prodejní výstavu můžete shlédnout
4.12.2020 - 6.1.2021
v Beskydském rehabilitačním centru Čeladná
Galerie Lara

Znovuotevření Galerie Lara

Po prodloužení výstavy Josefa Konečného do 16. 6. (pozdávka vlevo) připravujeme novou výstavu obrazů Zity Palečkové a Miroslavy Pastuškové (18. 6. – 28. 7. 2021).

Rezidence za kostelem

Poptávám úklid a správu bytu v Čeladné. Úklid bytu (3kk, 85 m²) 3-4x měsíčně. Cena dohodou. Tel. 603 116 506

Restaurace U Pařezu

přijme kuchaře/kuchařku, číšníka/servírku a řidiče na rozvoz, HPP i brigádně. Pro více informací volejte 725 828 114

SIESTA-PIZZERIA-CAFFE-ČELADNÁ

(www.siesta-pizza-celadna.cz)

přijme na HPP nebo brigádně pracovníky do pozic: servírky/číšníci, kuchaři / kuchařky / pizzaři/ky, pomocné síly do kuchyně. Jedná se o práci v novém a krásném prostředí, přátelském kolektivu a s nadstandardními finančními podmínkami. Pro více info volejte na 777 509 772 nebo pište na e-mail ručkám@seznam.cz.

Odměna pro luštitel: kniha Petra Anderle

Tajenka z minulého čísla: TÉMATEM SOUTĚŽE LÁZEŇSKÁ STOPA JE MŮJ STROM. Výhru získává Dominika Bitnerová. Opět hrajeme o krásnou historickou knihu Petra Anderle. Odpovědi se jménem a adresou pošlete na OÚ Čeladná nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR: -KAWI-	AMERICKÝ JAZYKO- VĚDEC	1. ČÁST TAJENKY	UTÍŠLJÍCÍ PROSTŘEDKY	PIVOVAR- NICKÉ SUROVINY		DVOJICE (KNIŽNĚ)	HLE (NÁŘEČNĚ)	HLINÍKOVÉ FOLIE	DOMÁCKÝ BOŽENA	VRCH U BĚLEHRADU	ÚTVAR INDICKÉ HUDBY	ANGL. ZKR. MEZINAR. DIVADEL ÚSTAVU		ZNAČKA OSMIA	PARTNER BARBIE	ČÁSTEČKA HMOTY	2. ČÁST TAJENKY	ŘÍMSKÁ 2
FRANCOUZ. SÍDLO					PRACOVATI S DLÁTEM RUSKY „TO“								ŽIRAFOVITÝ SAVEC					
ODSTRA- NOVAT PLEVEL													LOVEČTÍ PSÍ TACÍ					
OBYVATELÉ ASIE							OPATŘIT OBALEM SLOVENSKÁ OBLAST							BIBULKÝ MŮŘEPLAVEC DRUH HVĚZDY				ROKY
HOUF						PODNIK V KUTNÉ HOŘE STAROŘEC- KÁ OBLAST						STARÉ ZAJÍMENO PRUDKÉ KOPCE				ŘÍMSKÝCH 1550 SPZ KOLINA		
	ČÁSTI ÚST DŮSTOJ- NICKÁ SPO- LEČNOST				DOMÁCKÝ ARANKA JMÉNO BENDOVÉ						VÝKON SKOKANA NÁROK					MOJE NĚCO NOVÉHO		
AUTOR KNIŽEK O VINNÉ- TOUOVI				DÍLO CHA- TEAUBRIANDA SVAZKY SLÁMY						NASYTIT VUNÍ NÁPORY								
NÁZEV HLÁSKY Ň			JÍŽNÍ PLODY HINDUISTIC- KÉ BOŽSTVO					LUČNÍ POROST OBLAKY							DOMÁCKÝ OTAKAR POPRUHY			
NEHYBNOST							LESÍK ŘEČ							ŠITÉ SPOJE DRŮBEŽÍ VNITŘNOSTI				NEJSTARŠÍ ČLEN NĚJAKÉHO SBORU
ŘÍMSKÝ FILOZOF						OBYČEJE AKVARIJNÍ RYBA							PTÁK PĚVEC ČÁSTI STŘECH					
	LAOSKÉ SÍDLO ŠPANĚLSKÝ ŠLECHTIC				ŘECKÝ MYS PŘÍSTŘEŠKY STANARŮ							CHVILKU (ŘÍDCE) PLOCHÉ DESKY						
ZNAČKA CUKRO- VINEK				VODNÍ PTÁCI SLOVENSKY „SLIVA“						CHIRURGIC- KÉ JEHLY ŠPICE (MN. ČÍSLO)								
TEN I ONEN				STROJE NA TKÁNÍ SMRT (NÁŘEČNĚ)					ROVY NÁDHERA							SPZ PRAHY: - MĚSTA MECHANI- ZACE		
ZÁPOR			JMÉNO ADAMOVSKE BOJOTSKE MĚSTO					DOMÁCÍ ZVÍŘATA PŘED- VÁDĚNÁ							OMÁNSKÉ SÍDLO CHYTAT			
	HLÍNA PŘEDLOŽKA							PRŮVODCI BLESKŮ PRODLÉ- VATÍ						ASUSKÝ KOČOVNÍK NAŠ MALÍŘ				PŘEDLOŽKA
KOREKTURY						TENKÉ VODIČE DĚŠT (NÁŘEČNĚ)							POHNUTKA K ZLOČINU NAŠE MĚSTO					
SOMÁLSKÉ SÍDLO					NAŠE MĚSTO HOREČKA (ZASTARALÉ)							ZIMNÍ SVÁTKY IRÁCKÁ MINCE						
	ZKR. ČESKÉ TIŠKOVÉ AGENTURY PRIMÁT			PLENA VYDÁVÁJÍCÍ KVOKAVÝ ZVUK						DŽNI- SOVINA VYSLANEC							TITUL	CETA
KÓD LETIŠTĚ ONEONTA				UKRUTNÁ PIŽMOŘ (ZOOLOG.)						NEDOUK HEBREJSKÁ MYTOLOG. OBLUDA								
PRUŽITI								BILÝ SPORT ALŽIRSKÝ KMEN								HIMÁLÁJ- SKÝ TUR ŘASA (ME- TEOROLOG.)		
	OCHRANNÁ VILA (VE FINSKÉ MYTOLOGII)	ŽENSKÉ JMÉNO ŘEC BŮH LÁSKY					MASNÝ VÝROBEK ZNAČKA THALLIA							ODLEHLE SPZ MOSTU				
PŘEDLOŽKA			KÓD LETIŠTĚ IRKUTSK FRANCOUZ. MALÍŘ			LADÍČ PŘÍSTROJ LYŽE (ZASTARALÉ)							ZTRACET SE VAZAL					
ASUSKÝ DVOUKOLÁK					MLUVA ODB. SKUPINY CELNÍ KÓD EKVADORU						NAŠE ŘEKA BELGICKÉ SÍDLO							
3. ČÁST TAJENKY							ŠTIHLÁ GOTICKÁ VĚŽIČKA							VZOREC KARBIDU URANU				POMŮCKY: AJN, ANALA, ARABA, ATIKA, AZE, BEYRA, BOAS, BOOS, CIRUS, IKT, KAVE, LO, MESS, NAPE, ONH, PLAKO, PLUTA, SUAFA, TANNIN
PŘÍSLUŠ- NÍCI JEDNOTEK SS							POLICEJNÍ VŮZ							PŘEDLOŽKA				

Prodej drůbežího masa z přebytku ze dvora:

KRŮTY, KUŘATA, KAČENY

Drůbež běhá volně po trávě a v lesním porostu, je krmena šrotem, pšenicí, ječmenem, naklíčeným obilím, kopřivami a bramborami.

Maso je v kuchyňské úpravě.

Možnost bezpečného dovozu zdarma až k Vám domů.

Volejte 723 199 786

ŘÁDKOVÁ INZERCE

Hledám pronájem 2+1, 2+kk nebo 1+1 větších rozměrů. Nejlépe v rodinném domku. Mohu vypomoci v domě, na zahradě. Mám zkušenosti s opatrováním starých lidí. Jsem důchodce. Děkuji.
Jaromír Literák, Čeladná 192, mobil 605 062 731

NABÍZÍME VEŠKERÉ MALÍŘSKÉ A NATĚRAČSKÉ PRÁCE

Malby:

bytu, RD, novostavby, rekreační střediska, penziony, školy, školky, hospody, restaurace, firmy, JZD, nebytové prostory

Nátěry:

střechy, fasády, pergoly, ploty, železné konstrukce, radiátory, lodní kontejnery, dekorativní stěrky

Čištění:

Plastového obložení RD, zámkové dlažby

Nabízíme dárkové poukazy

Kontakt:

Tel: 606 058 430

E-mail: maliri.maliri@email.cz

FB: Malíř Malir

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

...a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmě je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Ordinační hodiny v červnu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátilová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

ZŠ a MŠ Karla Svobinského v Kunčicích pod Ondřejníkem

hledá na hlavní pracovní poměr **KUCHAŘKU / KUCHAŘE** s možností postupu na pozici vedoucí kuchařky/kuchaře.

Požadujeme

- výuční list v oboru kuchař/ka podmínkou, maturita výhodou
- praxi v oboru
- dobrou znalost normování pokrmů, zpracování masa a hygienických předpisů
- pozitivní a zodpovědný přístup k práci

Nabízíme

- stabilní platové podmínky dle tarifů ve školství, odměny, příspěvky z FKSP
- nástup dohodou

Bližší informace u vedoucí ŠJ:

Jana Bakšiová

e-mail: jjidelna@zskuncice.cz

tel.: 703 145 899

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Z důvodu vládních nařízení stále platí omezený provoz úřadu pro veřejnost:

Pondělí 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Středa 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Út a Čt pouze po předchozí dohodě.

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

KONTAKTY NA OÚ

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
Pošta Čeladná	954 373 481
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviny Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155 / 112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

GRATULUJEME K JUBILEU: ČERVEN

Lydie Šindlerová	70 let
Jana Buchtová	70 let
Karel Přadka	70 let
Aleš Štefek	70 let
Antonín Vašec	75 let
Vincenc Zemánek	75 let
Josef Drnek	75 let
Jan Uhlář	75 let
Jaroslav Weyrich	80 let
Klára Mikesková	85 let
Ladislav Mikeska	85 let
Dagmar Kubačáková	90 let
Ivo Lange	95 let

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnic“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

OBEC ČELADNÁ, OKRAŠLOVACÍ SPOLEK ROZHLEDNA
A BISKUPSKÉ LESY OSTRAVA VYHLAŠUJÍ SOUTĚŽ

NAŠE LESY ZA 100 LET

PRO VŠECHNY ŠKOLÁKY A PŘEDŠKOLÁKY
Z ČELADNÉ.

NAKRESLETE, JAK SI MYSLÍTE, ŽE BUDOU VYPADAT NAŠE
LESY ZA STO LET, POKUD SE O NĚ BUDEME STARAT.
KRESBU MŮŽETE DOPLNIT I KRÁTKÝM TEXTEM.

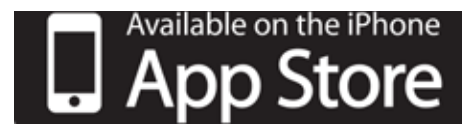
NEJLEPŠÍCH 25 KRESEB VE FORMÁTU A6 BUDE OTIŠTĚNO
NA KAŽDÉ DVACÁTÉ STRANĚ KNIHY „HÁJNÍ A HÁJENKY
BESKYD“, KTEROU K VYDÁNÍ PŘIPRAVUJE NA LISTOPAD
2021 OKRAŠLOVACÍ SPOLEK ROZHLEDNA V ČELADNÉ.

VÍZE NEJMLADŠÍ GENERACE BUDE TAK TRVALE A NA VĚKY
UCHOVÁNA PRO TY, KTEŘÍ PŘIJDOU PO NÁS. MLUVIT S
NIMI BUDEME PRÁVĚ PROSTŘEDNICTVÍM KRESEB V TĚTO
KNIZE. O JEJICH ZAŘAZENÍ ROZHODNE ODBORNÁ POROTA.

SOUTĚŽ SE VYHLAŠUJE K 30. KVĚTNU 2021
A KONČÍ 30. ČERVNA 2021.
OBRÁZKY ZAJISTÍ MŠ A ZŠ V ČELADNÉ
A O VÝSLEDCÍCH BUDEME INFORMOVAT
V ČELADENSKÉM ZPRAVODAJI.

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Červencové číslo vyjde 2. 7. 2021

Uzávěrka: 25. 6. 2021

Uzávěrka inzerce: 24. 6. 2021

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.